

המלך הורדוס

פרק 1 - "כלב אדומי"

חוץ . לילה . דרך המלך עבר הירדן

ליל ירח מלא . שיירת גמלים ארוכה נוסעת צפונה על דרך המלך ההררית בואכה גאדארה . פעמוני הגמלים משקשקים מונוטונית . הגמלים עמוסים לעייפה במטען בשמים , תבלינים ואלמוגים . בצידי השיירה כעשרים שומרים חמושים על סוסים ובראשה , על גמלים , ישובים באפריונים רוכבים מספר סוחרים נבטים .

חוץ . לילה . חורשה בצד הדרך , לא הרחק משם .

בהמשך הדרך בחורשה מימין אורבים לשיירה כמה עשרות גברים , אנשיו של חזקיה הגלילי . חזקיה , גבר חסון שצלקת חוצה את פניו לאורכם , מתדרך אותם בשקט , נעזר בחלוקי אבן .

חזקיה

אנחנו פוגעים בראשון . הוא נופל – השיירה נעצרת , השומרים רצים אליו . אוריה ושמעון - שניכם מציתים את הגמלים בסוף השיירה . השומרים יתרוצצו מפה לשם – נוריד אותם עם חיצים ואז עם סכינים . הלאה - יונתן ויאיר – על אחד הגמלים יש להם כסף לתשלום מס מעבר . תבררו איפה זה , קחו אותו , ניפגש איפה שקבענו .

אוריה

חזקיה , אנחנו לא ממשיכים איתכם ?

חזקיה

לא .

אוריה

אז ניקח את הגמלים איתנו .

חזקיה

לא , הם איטיים מדי . ואני מזהיר אתכם – אם מישהו מכם נוגע במטען – אני אטפל בו אישית . אני רוצה כסף ונשק - לא בשמים ולא תבלינים . אני לא רוכל . יש שאלות ? מישהו לא הבין מה הוא עושה ? קדימה , גשו לעמדות

חוץ . לילה . דרך המלך עבר הירדן .

השיירה מתקרבת לחורשה . שנים מהסוחרים , מאליק (כבן 60) ואידריס (כבן 40) משוחחים בשקט .

מאליק –

אני לא חושש מהרומאי . הרומאי חמור . אנחנו מרמים אותו כבר הרבה שנים . הבעיה היא שהזונה המצרית רוכבת עכשיו על החמור הרומאי והיא רוצה הכל .

אידריס –

קליאופטרה

מאליק –

קליאופטרה . היא רוצה לפתוח קו אניות ממצרים להודו דרך הים האדום . אם זה יקרה – אף אחד לא יצטרך אותנו ואת הגמלים שלנו . הסחורה תלך ישירות למצרים ואנחנו נלך לגדל ענבים במדבר

אידריס –

אשתך תשמח . שב איתה בחצרמוות מול הים , תוכל לספור לה קמטים , לשחק עם הנינים , ללעוס גת .

מאליק –

לא יודע ... אני ארבעים שנה מחוץ לבית . אחרי שבוע אחד איתה אני מתחיל לחרחר . אני מעדיף לנוח בדמשק

אידריס –

עם הסורית .

מאליק –

עם הסורית הקטנה

אידריס –

היא בגיל של הבת שלך

מאליק –

של הנכדה

צוחקים . ואז חץ נתקע למאליק בעין . אידריס לא שם לב . הם ממשיכים לרכוב ואז מאליק נוטה שמאלה ונופל מהגמל .

אידריס –

מאליק ! מאליק ! לעצור !

השיירה נעצרה . הסוחרים מבריכים את הגמלים , השומרים דוהרים קדימה ומתרכזים סביבו . מנסים להבין מאיפה נורה החץ . אוריה ושמעון מתגנבים מאחורי השיירה ושופכים זפת על מטען שני הגמלים האחרונים . .

מפקד המשמר –

מאיפה זה נורה

אידריס –

אולי מהחורשה

מפקד המשמר –

קדימה , בואו איתי .

מספר שומרים מצטרפים אליו דוהרים בכוון החורשה וכשהם נכנסים לעובי העצים נורה לעברם מטח חיצים והם מחוסלים מן המארב .

קול צעקה נשמע מכיוון השיירה . המטען הכבד על גב שני הגמלים האחרונים
בשיירה עולה באש , מאיר את הלילה . השומרים הנותרים דוהרים אל זנב השיירה ,
ועוצרים חסרי אונים מול הגמלים הבווערים שהנחרות שלהם מרעידות את הלילה .
ריח קטורת חריף מתפשט באוויר . הם עוצרים לרגע לשאוף את הניחוח – וחוטפים
חץ . התוקפים מגיחים עכשיו מהחשיכה . השומרים הנותרים נמלטים מהמקום על
סוסיהם. השיירה נשלטת עכשיו על ידי התוקפים .
הסוחרים שרכבו בראש השיירה נכבלים ונגררים אל השיחים שמימין לדרך . יוחנן
מצמיד סכין לצווארו של אידריס

אידריס –

הגמל התשיעי

הגמל התשיעי הוברך ארצה . יוחנן ויאיר מחלצים מהמטען ארבעה שקי מטבעות ,
עולים על סוסיהם ומתרחקים מהמקום .

חוץ . לילה . חורשה בצד הדרך .

בחורשה , כבולים זה לזה , ללא גלימותיהם וכיסויי הראש שלהם יושבים הסוחרים
הנבטיים המומים , פיהם חסום . חזקיה עטוף עכשיו בגלימתו של אידריס . גם אנשיו

חזקיה –

חכו פה בשקט . מחר בבוקר יבואו לשחרר אתכם . הגמלים וכל המטען יחכו לכם
בגאדארה . את הכסף לקחנו .

חוץ . לילה . דרך המלך עבר הירדן .

השיירה ממשיכה בדרכה בדיוק באותו מבנה – הסוחרים הרוכבים על גמלים מלפנים
 , השומרים הרכובים על סוסים בצידי השיירה – כולם אנשי חזקיה .

חוץ . לילה . מחנה הלגיון הרומאי בכניסה לגאדארה .

מחנה הצבא הרומי בכניסה לגאדארה . שני חיילים רומאים , לוליוס ובארבוס , עוצרים
את השיירה במחסום המוצב על הדרך .

בארבוס –

עכשיו באים ?

חזקיה –

הגמלים עשו בעיות בדרך , קצת מיוחמים בתקופה הזאת .

לוליוס –

גם אנחנו . לא רק בתקופה הזאת .

– בארבוס

מה הבאת לנו

– חזקיה

מתי נותנים לכם משכורת .

– לוליוס

בשבוע הבא .

– חזקיה

אני נותן כבר היום . זה לכם (שני צרורות מטבעות) וזה לאשה . (שקיות בד עם גבישי שרף) תריח תריח .

הם מריחים בפעם האחרונה בחייהם . שניים מאנשי חזקיה חונקים אותם למוות . נכנסים למחנה ושופכים זפת שחורה על אוהלי הצבא .

שער העיר נפתח ושיירת הגמלים נכנסת העירה .

חוץ . לילה . כיכר במרכז העיר גאדארה

כיכר במרכז העיר . עשרות הגמלים על מטענם חוסמים את הדרכים המובילות לכיכר . מספר חיילים רומיים חסומי פה בבגדים תחתונים כבולים ליד הקיר . כלב קטן לא מפסיק לנבוח על חזקיה שמזרז עכשיו את אנשיו – הם בוזזים את מחסן הנשק מעמיסים מגינים , חרבות , רומחים , שריונים וקסדות על הסוסים הפנויים . חזקיה כורע, שורק לכלב שבא בכשכוש זנב . הוא מלטף אותו ואז מרים אותו בעורפו . תרועת חצוצרה נשמעת מרחוק .

– חזקיה

בואו , מחכים לנו .

חוץ . לילה . מחנה הלגיון הרומאי בכניסה לעיר

אנשי חזקיה על סוסיהם ואיתם הסוסים עמוסי הנשק יוצאים בדהרה משער העיר . כשהם עוברים ליד המחנה הרומי הם משליכים לפיד בוער פנימה האהלים ניצתים . פתאום וחיילים חצי ערומים יוצאים מבולבלים החוצה מצטרפים למהומה הכללית .

חוץ . לילה . גבעה ליד שפך הירמוך לכינרת

השחר מתחיל לעלות במזרח . חזקיה ואנשיו מצטרפים אל חבריהם שממתינים עם שקי הכסף שלקחו מהשיירה . חזקיה מסמן לשניים מאנשיו לצפות אל הדרך העוברת מתחתם .

– חזקיה

ספרתם ? (יונתן מהנהן) כמה ?

יונתן –

המון . כולם חזרו ?

חזקיה –

ברוך השם .

אחד הצופים שורק , חזקיה מתקרב אליו . הם מסתתרים מאחורי הסלעים צופים למטה אל הדרך . מרחוק מתקרבת שיירה קטנה ומרשימה מאד – מרכבה מלכותית שלפניה ומצידיה פלוגת משמר חמושה . השיירה עוצרת . גבר שמנמן וגבוה כבן 50 בלבוש מפואר יורד מהמרכבה ומתרחק מספר צעדים אל בין השיחים לצד הדרך . הוא נעמד ומשתין . חזקיה מחייך .

שמעון

מי אלה ?

חזקיה -

כשתחזור לאשתך תספר לה שזכית לראית במו עיניך את יוחנן הורקנוס הכהן הגדול של היהודים משתין בשדה כאחד האדם .

שמעון

זה הכהן הגדול ?

חזקיה

כן . וזה הכלב האדומי שלו אנטיפטר .

חזקיה מתכוון לגבר מרשים חסון אפור שיער כבן חמישים שמשוחח עכשיו עם שני צעירים לבושים בהדר , בניו של אנטיפטר – הורדוס ופצאל .

יונתן-

הם עוזבים את הארץ ?

חזקיה

הלוואי . הם רוכבים לסוריה אל יוליוס קיסר . הוא ניצח במצרים וכל המלכים באיזור נוהרים עכשיו לסוריה לנשק לו את התחת בארמון של הנציב . אז הכהן הגדול ייצג אותנו

יונתן-

לא אותי

שמעון

גם לא אותי .

אוריה

זה מוזר – מסביב לעגלה יש יותר שומרים מאשר סביב הכהן הגדול .

חזקיה

כי העגלה עמוסה כנראה בזהב השוחד שהם מביאים ליוליוס קיסר

יונתן-

אנחנו לא צריכים את הזהב הזה ?

חזקיה

אלוהים שונא שחצנים . לקחנו מספיק. השתמשנו כבר בכל המזל שהיה לנו ליום אחד .

חוץ . יום. דרך ליד הכינרת .

הכהן הגדול הורקנוס חוזר למרכבה

הורקנוס-

הרעיונות הכי טובים באים לי תמיד כשאני משתין-

הוא עולה למרכבה ופותח חלון . השיירה ממשיכה בדרכה הורקנוס מדבר עם אנטיפטר מבעד לחלון המרכבה . הורדוס ופצאל מאזינים לחילופי הדברים .

הורקנוס

- מה אם גם אנטיגונוס, הבן של אחי, יבוא לפני יוליוס קיסר וידרוש להיות מלך יהודה ? מה אם הוא יביא יותר שוחד ? מה אם קיסר יעדיף אותו ויעיף אותי ?

אנטיפטר-

אמרת שיש לך רעיון

הורקנוס

אולי להציע לו משהו - שיהיה מושל, או סגן, או יורש עצר - או שאולי אני אמלוך כמה שנים ואז נתחלף -

אנטיפטר פונה לראות אם בניו שמעו . הם שמעו . הורדוס מחייך באי אמון .

אנטיפטר -

או שאולי כדאי שנחזור לירושלים ונודיע לקיסר שאתה לא מעונין להיות לא מלך ולא כהן גדול . אתה אדוני רוצה רק לנמנם בצהרים .

הורקנוס-

אם אין ברירה - אני מוכן לחלוק את הכתר עם אנטיגונוס . הוא הבן של אחי, העם תמיד אהב את אחי יותר ממני .

הורדוס

אנטיגונוס ימלוך לו את הראש רגע אחרי שהוא יתן לו את הכתר . זה מה שאני הייתי עושה במקומו .

הורקנוס

מה הורדוס אמר ?

אנטיפטר –

הורדוס אמר שלמלכים חדשים, יש נטייה לקטוף את הראש של קודמיהם ושל הקרובים אליהם. ומכיוון שאני זה שהושיב אותך על הכסא לפני עשרים שנה, ומאז עמד לידך והחזיק שלא תיפול – כנראה שאאבד את הראש שלי רגע אחרי -

הורקנוס סגר את החלון. אנטיפטר פונה אל הורדוס

אנטיפטר-

למה אתה לא יכול לסתום את הפה ?

פצאל –

הורדוס צודק, אבא. אתה חושב שנוכל לשלוט באמצעות האיש הזה, אבל זה בדיוק כמו -

הורדוס –

כמו לנסות לדפוק בחורה עם זין של מישהו אחר. מישהו זקן מאד.

אנטיפטר-

אני אבא שלך, הורדוס - לא חבר שלך

פצאל צוחק. אנטיפטר מתרחק. הורדוס עצר

הורדוס –

פצאל, חכה רגע. אתה רואה אותם, בין הסלעים ?

פצאל –

הם רוצים שתראה שהם יכולים לתקוף ולא תוקפים, ושאתה לא יכול לעשות להם כלום.

מבטו של הורדוס מצטלב עם מבטו של חזקיה. חזקיה מעביר יד על צווארו מסמן שחיטה. הורדוס מחייך אליו. פתאום הוא מדהיר את סוסו לעבר אנשי חזקיה המופתעים. הוא מתקרב אליהם מאד ועד שהם מספיקים להתארגן על הקשתות והחצים הוא מפנה את הסוס ורוכב משם כשענן חיצים רודף אחריו.

הורדוס –

אולי לא היום -

אנטיפטר –

הורדוס !

הם מצטרפים לשיירה.

חוץ יום . מצודת חיל המצב בציפורי.

שני איכרים מגיעים לשער המצודה עם עגלת יד ובה מטען ירקות . אלה יונתן ויאיר .

חייל בשער –

מה זה

יאיר-

בצל ושום . למטבח .

הוא מניח להם לעבור והם נכנסים לבניין המצודה, זונחים את העגלה וממהרים במעלה המדרגות . הם נכנסים לחדרו של מפקד המצודה , חלקיה , איש צבא מפוטם כבן 40 ומנחיתים שקיק עור מלא מטבעות על השולחן .

חלקיה-

איך נכנסתם ? ראו אתכם ?

יאיר-

זה החלק שלך . מעשר מן השלל . בתוספת ברכות ואיחולים מחזקיה .

חלקיה שופך את המטבעות על השולחן .

חלקיה –

זה הכל ? לא הבאתם תבלינים ? שמן אפרסמון ? הבטחתי לאשתי .

יונתן

אין היום אפרסמון . למסור לחזקיה שאמרת תודה ?

חלקיה –

אז זה לא שווה את זה . אני מסתכן בגללו יותר מדי. אתם עושים יותר מדי צרות . תגיד לו שהנציב הרומאי בסוריה שולח אלי שליחים כל יומיים .

יאיר-

(מחייך) תחזיק מעמד .

חוץ יום . צוקים מעל הכינרת

חזקיה ואנשיו הגיעו אל צוקים המתנשאים מעל הכינרת . הם פורקים את השלל – שקי הכסף וציוד הלחימה ונושאים אותם אל המערות הגדולות שבצוקים . נשים וילדים יוצאים לקראתם . יהודה , ילד כבן 8 רץ אל חזקיה מחבק אותו וקופץ על גבו . מצטרפת אליהם טליה , אשת חזקיה

טליה –

הוא לא ישן כל הלילה ולא נתן לאף אחד לישון .

חזקיה -

רד יהודה . כואב לי הגב . רכבנו כל הלילה .

טליה –

רק נשק הבאתם ?

חזקיה -

והרבה כסף . יספיק לכל החורף .

יהודה מגיע מנופף במקל , חבוש קסדה רומית שלקח מהשלל ומכסה את עיניו .

טליה נדלקת

טליה –

יהודה ! זה טמא , זו קסדה של מת - תוריד את זה מייד

יהודה-

גם אני רוצה להרוג איתכם .

חזקיה-

(לטליה) לא לכעוס . זה חדש מהמחסן . השתדלנו לא לפגוע בהם . יהודה, אם תתן לי את הקסדה - תקבל את זה .

חזקיה שולח יד אל השק שקשור לסוסו ושולף משם את הכלבלב שלקח בשבי . הכלב מתחיל מייד לנבוח

טליה-

מלא קרציות

חזקיה-

תן לו מים ואוכל .

טליה –

תודה רבה . עוד פה להאכיל

יהודה-

אני אדאג לו .

חזקיה-

ומי ידאג לי ?

חוף. יום . גן ארמון הנציב באנטיוכיה סוריה .

המשלחת מיהודה - הכהן הגדול יוחנן הורקנוס, יד ימינו אנטיפטר ושני בניו פצאל והורדוס ואיתם העבדים נושאי תיבות הזהב - שנכנסת עכשיו בשערי הגן נעצרת המומה למראה עיניה -

בין העצים, מזרקות המים, מסלעות הצמחים והשבילים המרוצפים של הגן הנהדר מתגודדות חבורות של נציגי עמים מכל המזרח - מארמניה עד איי יוון. במרכז כל חבורה מלך בלבוש מלכות וסביבו יועצים, שרים ומפקדי צבא כולם הדורים לבושים בפאר רב. מול חבורות המלכים - חבורות של הטוענים לכתרם - זועפים, חורשי מזימות, ששים לקרב. סנאטורים רומאים בטוגות ועורכי דין יוונים מרחפים בין החבורות מנסים לתווך או לסכסך וחיילים רומאים חמושים עושים כמיטב יכולתם למנוע תגרות נזעמות, חיכוכים ואיומים הדדיים בין המשלחות היריבות. זה מראה מרהיב - כוורת רוחשת של לאומים, תלבושות ססגוניות, כתרים, זקנים, תכשיטים נוצצים, וזמזום בלתי פוסק. הורדוס מביט סביב בחיך משתאה של ילד בחנות צעצועים.

פוטימוס, עבדו המשוחרר של יוליוס קיסר, מנצח על המהומה מלווה בשומרים ועבדים. הוא יווני נמוך קומה ומקריח, עם עיני עכבר זריזות.

הורקנוס-

יקח שבוע עד שניכנס

פוטימוס -

(מכריז) אתם, מלך ארמניה ושלושה יועצים - הקונסול גאיוס יוליוס קיסר יקבל אתכם עכשיו.

מלך ארמניה, חיזור פנים, עיניו בולטות וכתר זהב אדמדם על שיערו השחור, מזדרז להיכנס לארמון מלווה ביועציו. מאחורי אחד העצים ניתק עכשיו צעיר ג'ינג'י זועף עם עיניים בוערות מלווה בעורך דין יווני כיפח, עמוס מגילות ומסמכים ושניהם ממהרים להיכנס אבל נחסמים אצל פוטימוס והשומרים. הורקנוס מביט בהם מודאג.

הורקנוס -

מי אלה?

הג'ינג'י מסיר מעל אצבעו טבעת עם יהלום ענקי ונותן לפוטימוס. הוא בוחן אותה בשביעות רצון ואז מניח להם להיכנס. אנטיפטר ניגש להסתודד עם פוטימוס. הורקנוס מזיע ומתוח מאד. הורדוס מציע לו מטפחת בד.

הורקנוס -

אנטיגונוס לא פה? אתם רואים אותו? הוא לא הגיע?

הורדוס -

אנחנו לא מכירים אותו.

הורקנוס -

בחור יפה. גבוה. נסיך. מאד דומה לי. הבן של אחי, אריסטובולוס. אני דוד שלו.

אנטיפטר מתקרב אליהם עם פוטימוס .

פוטימוס –

אתם אחרי הארמנים . זה לא יקח הרבה זמן .

אנטיפטר-

(להורקנוס , בשקט) אנטיגונוס לא הגיע .

הורקנוס –

מי הבחור הזה שנכנס אחרי המלך ?

פוטימוס-

(מחייך) זה טיגראנס בן אחיו של המלך שמאד רוצה להחליף אותו . כמו אצלכם . אתם רוצים לתת לי לשמור על התיבות שלכם במקום בטוח ?

עבדיו של פוטימוס נושאים משם את תיבות הזהב .

דלתות הארמון נפתחות וחברי המשלחת הארמנית יוצאים בריצה מזועזעים , ממהרים לעלות על סוסים , להיכנס למרכבות ולעזוב את המקום . מהאולם יוצא עכשיו משמר חיילים רומי מוביל איתו את השליט הקודם אסור באזיקים שערו השחור פרוע והוא צועק בשפה לא מובנת . הם נעלמים איתו מאחורי שער גדול .

הורקנוס

מה זה – לאן לוקחים אותו ? איפה הכתר שלו ?

פצאל

זה נורא , זה בית מטבחים המקום הזה .

הורדוס

זה נפלא . אני אוהב את המקום הזה . אני רוצה לגור במקום כזה .

חיילים יוצאים נושאים בקושי תיבות מתפקעות ממטבעות זהב ונעלמים בדלת אחרת . טיגראנס , הצעיר הג'ינג'י ועורך הדין שלו יוצאים עכשיו . עורך הדין נושא בזהירות את הכתר של המלך המודח . טיגראנס מאושר ומבולבל . מספר סנאטורים מתקבצים סביבו .

פוטימוס-

כמו שאמרתי – קיסר מחליט מהר . עכשיו אתם .

פנים . יום . אולם קבלת הפנים בארמון הנציב הרומי בסוריה .

יוליוס קיסר במדים יושב על כס מפואר, לידו סקסטוס קיסר, הנציב הרומי וסביבו עומדים קציניו ויועציו. לפנייהם מונחות תיבות הזהב שהכניסו העבדים קודם לכן. המשלחת מיהודה נכנסת עכשיו אל האולם. פוטימוס מכריז –

פוטימוס-

מיהודה - יוחנן הורקנוס לבית חשמונאי הכהן הגדול של היהודים, ואיתו יד ימינו אנטיפטר בן אנטיפס ושני בניו פצאל והורדוס, מברכים את גאיוס יוליוס קיסר, קונסול ודיקטטור מטעם הסנאט הרומי, כובש גאליה, כובש מצרים ומגינה של רומא -

יוליוס קיסר קם ממקומו להפתעת הנוכחים, ניגש אל הורקנוס ואנטיפטר ומחבק אותם בחמימות. הורדוס נרגש מביט ביוליוס בעיניים נוצצות

יוליוס קיסר

זה בסדר, פוטימוס, אנחנו מכירים. (לאנטיפטר) אלו הבנים שלך?

אנטיפטר –

פצאל, הבכור והורדוס הצעיר ממנו. הם אירגנו את שיירות הציוד והאספקה מאשקלון למלחמה שלך במצרים.

יוליוס קיסר

אני מודה לכם. (לאנשיו) לשמחתי, במקרה הזה אין לנו מה לדון – אני עצמי הייתי שם ויכול להעיד מה האנשים האלה עשו למען העם הרומאי. הרבה מהשליטים שבאים אלינו עכשיו להתחנן – רק אתמול סייעו לבוגד פומפיוס במלחמתו נגד רומא. לעומתם -

אחד מאנשיו של יוליוס ניגש ולוחש משהו על אזנו. הוא מחייך ומהנהן.

יוליוס קיסר

שייכנס.

פוטימוס מכניס לאולם את מתתיהו אנטיגונוס ואיתו 3 מלווים – תלמי מלך חאלקיס, סנאטור רומאי לבוש טוגה, ועורך דין יווני קשיש. אנטיגונוס אכן מרשים ביופיו והופעתו. עבדים מכניסים תיבה ובה זר זהב ענק. רחש התפעלות של הנוכחים. הורקנוס מחוויר. אנטיפטר ובניו מביטים בו בעניין רב

אנטיגונוס –

זר זהב למרכבה של האימפראטור במסע הניצחון ברומא

פוטימוס-

מתתיהו אנטיגונוס, הטוען לכתר יהודה. אנטיגונוס הוא אחיינו של יוחנן הורקנוס הניצב כאן

יוליוס קיסר

(ממשיך) האיש הזה יוחנן הורקנוס, גייס צבא ופרץ באומץ לב את המצור על אלכסנדריה, היכה את צבא תלמי ה-13 והיטה את גורל המלחמה.

הורדוס

(ציני, לפצאל) לא אבא עשה את כל זה?

יוליוס קיסר

ברומא אומרים שהאלים מביאים לנו את הניצחון. הפעם הם שלחו את חברינו מיהודה להביא לנו את הניצחון – והם אפילו לא מאמינים באלים שלנו. ולכן כאות תודה – קרא זואילוס מה החלטנו

זואילוס, מזכירו של יוליוס, טיפוס כחוש שנראה סובל מכאב שיניים, קורא מהכתב במהירות -

זואילוס –

אני יוליוס קיסר אימפראטור, דיקטאטור בשנייה, החלטתי על דעת הסנאט – מאחר שהורקנוס בן אלכסנדר איש יהודה הוכיח את נאמנותו ומסירותו לעניינינו – הוא וצאצאיו יהיו שליטי עם היהודים וישמשו בכהונה הגדולה עד עולם ויהיו בעלי בריתנו ויימנו בין המיוחדים שבידינו –

מתתיהו אנטיגונוס מביט בכעס במלוויו שכנראה הבטיחו לו משהו אחר

הורקנוס

(בלחש לאנטיפטר) אני לא מלך? מה זה ראש עם?

זואילוס

אין רשות לשום פקיד לגייס חיילים מבין היהודים, הצבא הרומי לא יחנה בחורף בארצם ולא ייגבו מהם מיסים. העיר יפו והנמל שלה, וכמוה כל הערים, העיירות, הכפרים שנקרעו משלטון – יחזרו לרשותם כבראשונה -

מתתיהו אנטיגונוס לא יכול להתאפק עוד

מתתיהו אנטיגונוס

אדוני, האנשים האלה שאדוני מפאר כאן היו עבדיו הנרצעים של הבוגד פומפיוס, אדוני. יחד עם פומפיוס הם ניפצו את חומות ירושלים והרגו אלפים מבני עמם. יחד איתנו הם חיללו את בית המקדש והדיחו את אבי אריסטובולוס מלך יהודה החוקי. הם מסרו בידי פומפיוס את אוצרות מקדשנו – כדי יוכל לממן את מלחמתו נגדך.

אי נוחות אצל אנשי יוליוס קיסר. ניכר שהם רואים את הורקנוס באור אחר. עצבנות אצל חבורת הורקנוס.

מתתיהו אנטיגונוס

האיש החביב הזה, יוחנן הורקנוס, דודי הטוב, גירש אותי ואת אחי ואחיותי כמו כלבים ממולדתנו והחרים את בתינו ורכושנו. גופו של אבי חנוט שנתיים בארון של דבש כי אחיו לא מניח לו להיקבר בירושלים.

אתה אדוני , שלחת את אבי אריסטובולוס ואחי אלכסנדר , להילחם בשמך בפומפיוס
הם לא הספיקו - תומכי פומפיוס הרעילו את אבי וערפו את ראש אחי בגרזן . הם
נתנו לך את חייהם ל פ נ י שהבסת את הבוגד .

יוליוס קיסר

זה נכון

מתתיהו אנטיגונוס

לעומתם, הצמד הזה , קפץ על עגלתו של אדוני א ח ר י שפומפיוס נהרג . הצמד
הרע הזה רעד מפחד נקמתך , כמו שליטי הממלכות שרוטטים עכשיו מחוץ לדלת .
לא להצלתך הם מיהרו למצרים – אלא כדי להימלט מנקמתך.
אם תתן להם את חייהם במתנה - תיזכר בדברי הימים כשליט רב חסד הסולח
לאויביו . אבל אם תטעה ותעניק להם שלטון על ארץ השונאת אותם כמו שמוכה
השחין שונא את פצעיו – תכתים את תהילת חכמתך לעולם ועד .

רחש אצל הנוכחים בחדר . יוליוס מביט בהורקנוס הנוכח ואנטיפטר שמבטו קפוא .

יוליוס –

המורה שלך לרטוריקה שווה כל פרוטה ששילמת לו ובכל זאת לא הייתי מייעץ לך
לכנות אותי טיפש אם אינני נוהג כדברך . (לאנשיו) הנסיך הצעיר הזה פוסע כמו
לוליין על הקו הדק שבין חוצפה לאומץ . מי מכם רוצה לענות לו ? רק בזריזות כי
החצר מלאה אדם .

הורדוס

(בשקט , לפצאל) פה אני רוצה להיות . במקומות כאלה . עם אנשים כאלה .

אנטיפטר –

הנאמנות שלי לקיסר לא זקוקה לרטוריקה , כי גם אם אני אשתוק –

אנטיפטר צועד צעד קדימה ובמפתיע שומט את בגדו העליון . הוא ניצב כמעט עירום
באמצע האולם לתדהמת כולם . גופו מכוסה תחבושות וצלקות קרב .

אנטיפטר –

- הגוף שלי זועק בקולי קולות . מפגיעת החץ מול חומות פלוסיון, כוויות השמן הרוחת
כשעליתי ראשון בחומה , הצלע השבורה מפרסות סוס מצרי בדלתה של הנילוס ,
ופצעי החרב בקרב על גדת הנהר כשאני והאיש הטוב הזה , בראש אלפים מחיילינו
פרצנו את המצור ששמו המצרים על אדוני .

לובש את גלימתו

אבל אני אדוני , לא זועק , לא מתנצל ולא מתגונן . אני רק נדהם לשמוע את הלוליין
הזה , שאביו מרד ברומא שוב ושוב , הוגלה ונכלא וערק מהכלא פעם אחר פעם .
הצעיר הזה שירש מאביו את התשוקה למהומות ומרד ניצב כאן ומעז להאשים אחרים
בחוסר נאמנות . מלוכה הוא מבקש ? שיודה לאלוהיו שהוא עדיין חי , בניגוד לאביו
ואחיו . תן לו שררה אדוני והוא ינעץ אותה בגבך ברגע שתהיה לו הזדמנות .

יוליוס –

טוב , זמן להחלטות . אנטיגונוס , ידידי הצעיר – דודך נאמן לרומא - לא לאיש זה או אחר . ואם בעתיד אבגוד ברומא כמו פומפיוס – אני מקווה שהם יילחמו בי בשמה של רומא . מה בסך הכל אני מחפש אצל בעלי בריתי ? נאמנות שיקול דעת ותבונה מדינית . זואילוס –

חותם על הנייר שזואילוס מגיש לו

ואתה , אנטיפטר בן אנטיפס – איך היית מעדיף לשרת את ארצך ? בחר לך משרה שתהלוך את חכמתך , גבורתך וכישרונותיך .

אנטיפטר –

אדוני , אתה מעניק את הכבוד – אתה צריך לקבוע את מידתו

יוליוס –

כך יהיה . זואילוס , תרשום . אנטיפטר יהיה סטראטגוס יהודה , מושל ומפקח של הארץ הקשה הזאת . ומהיום הוא ובניו אחריו הם אזרחי רומא וזכאים לכל הזכויות של אזרחי רומא . אנטיפטר , מנה אותם למפקדי מחוזות . שיתחילו לעבוד עם אבא .

פצאל והורדוס הופתעו מההכרזה . הורדוס לוחץ בחשאי את ידו של פצאל . סקסטוס קיסר לוחש משהו באזנו של יוליוס .

מתתיהו אנטיגונוס –

אדוני , האדומים האלה היו עבדינו - ועכשיו אתה משליט אותם עלינו?

יוליוס קיסר

כן . סקסטוס קיסר , הנציב שלנו בסוריה , מבקש שהמשימה הראשונה שלכם תהיה להחזיר את השקט לגליל , אנחנו שומעים ששודדים יהודים מחוללים שם מהומות .

מתתיהו אנטיגונוס-

ואם האנשים האלה ישלטו בהם – היהודים ימשיכו למרוד

אנטיפטר

עכשיו הוא גם מאיים עליך

אנטיגונוס פונה לצאת . מסמן לאנשיו לקחת איתם את התיבה עם זר הזהב שהביא .

יוליוס –

בחור צעיר , אנטיגונוס - כולנו כאן מבינים שנועתדת לגדולות אנחנו רק שואלים את עצמנו אם הראש היפה שלך יעוטר בעתיד בכתר מלכות או שחלילה יתנוסס כרות על רומח . מלחמה גדולה מתקרבת אלינו , נגד הפרתים , אויבנו הגדול ממזרח . הצטרף אלי . ומי יודע , אולי תעשה לך שם .

פוטימוס צץ ליד התיבה עם זר הזהב עם שני עבדים .

פּוּטִימוֹס –

זה בסדר . תשאירו את זה כאן אנחנו כבר נדאג לזה .

חבורת הורקנוס , אנטיפטר , פצאל והורדוס חולפת על פניו בחיוכים כבושים .

מתתיהו אנטיגונוס –

(בעברית) אל תשמח , דוד . הגלגל מסתובב . קאריירות של רומאים מסתיימות מאד מהר . לא תספיק להתיישב על הכסא ואני אבעט אותך ממנו , כמו שאבא שלי עשה לך . אני מבטיח לך .

הורקנוס –

ובכל זאת כבר 16 שנה אני כהן גדול בירושלים ואת אבא שלך אוכלים הדגים בטיבר ברומא .

הורדוס -

(מקרב את פניו לפנים של אנטיגונוס) ואת הראש היפה שלך אני אכרות במו ידי . גם אני מבטיח .

בשקט שהשתרר נשמעו דבריו של הורדוס ברורים וצלולים . הוא קולט שיוליוס והאחרים מביטים בו

פּוּטִימוֹס –

רבתי –

כשהם יוצאים נכנסת משלחת נוספת בהרכב דומה – מלך מפואר ואתו שרים , יועצים וכו' ועבדים נושאי מנחת זהב לקיסר .

פנים . יום . - בית הוריה של דוריס בירושלים.

שכונת האדומים בירושלים . חדר גדול בבית הוריה של דוריס , כלתו בת ה 14 של הורדוס . עשן קטורת עולה מרימונים אדומים עשויים חרס , צלמיות של אלת פריון בעלת שלוש קרניים ניצבות בגומחות בקיר . במרכז החדר מיטה גדולה עליה יושבת דוריס עירומה לגמרי ומבוהלת . כוהנת קשישה ממלמלת ונשי החצר מכינות אותה לליל כלולותיה - קולעות פרחים בשערה הארוך ומושחות את גופה במשחות בשמים . במהלך הטקס, תוך כדי ההכנות , הנשים שרות שיר על מה שמצפה לכלה בליל הכלולות

נשים

הוא עומד בשער
חרבו על ירכו ,
פתחי לו
יבוא בחדריך

פתחי את השער ,
ויבוא דורך ,

חלב ישקה לך ,
שושנים ישים בחיקך .

קיפרוס , אמו של הורדוס ועוזה , אמה עבת הבשר של דוריס מביטות בה מהצד .
שתיהן בנות לא יותר מארבעים . לקיפרוס עיניים בורקות וחזות של צוענייה . שלומית
הקטנה (בת 10) אחותו של הורדוס צמודה לאימה . ילדה שחומה עם שיער חלק

– קיפרוס

בושם אפרסמון . הורדוס אוהב אפרסמון מאז שהיה ילד. זה משגע אותו , יבלע
אותה ככה , כמו שבולעים תאנה שהבשילה לפני הקיץ

הכהנת מגישה ספל זהב אל פיה של דוריס . היא ממאנת לשתות .

– עוזה

תשתי דוריס , זה טוב . לא תרגישי כלום .

– קיפרוס

תכריחו אותה .

מול המיטה על כן מיוחד מתנוססת מסיכה זהובה של חמור פרא ושתי אבני אודם
משובצות בה כעיניים. דוריס בוהה בו , מטושטשת . שירת הנשים גוברת .

נשים

מי הוא הזר , אמא
שלא קראתי לו
ואם יכאיב לי אמא
ואם ישבור את ליבי ,

קומי בת מדבר
היום אדונך הוא
מחר הוא עבדך .
מחר הוא עבדך

דוריס פוחדת . הנשים משכיבות אותה , תוחבות כרית תחת ישבנה אוחזות בה
ומצמידות אותה למיטה . שתי האמהות קרבות אל המיטה . שלומית הקטנה מציצה
בחשש מבין אצבעותיה . הכוהנת מתעסקת עם משהו לא נראה בין רגליה של דוריס
 . ואז מוציאה ומראה בטקס רב לקיפרוס את החוט שחסם את אבר מינה של הנערה
 . קיפרוס מכניסה את החוט לקופסת זהב קטנה . שירת הנשים רמה עכשיו –

פרח תני לו ,
תפוח מדבר ,
חלב משכר של גופך ,
מי נהר .

שלומית

אם תשימו לי כזה אני אשרוף את הבית

קיפרוס –

כשהיית תינוקת רציתי לסגור אותך אבל אבא שלך לא הסכים .

אחת השפחות מקבלת בחילה ורצה החוצה

קיפרוס –

מה קרה לה

עוזה –

היא יהודיה . עדינה מדי

קיפרוס –

תתפסו אותה . תגידי לה לסתום את הפה או שאני בידיים עוקרת לה את הלשון .
למה הכנסתם אותה ? עכשיו תרוץ לספר ליהודים .

חוץ . יום . חצר ביתו של אנטיפטר מושל יהודה . ירושלים .

*תכונה בחצר – עבדים מכינים את החצר לחתונה הקרבה לפי הוראותיו של בגוהי
הסריס הפרסי היפהפה (30) ועוזרו הצמוד נער מתולתל בשם חאבוב (15) .*

בגוהי-

את הכדים הגדולים עם העצים תפזרו בחצר – אני רוצה פה גן ירוק פורח . את
הספות תסדרו לאורך הקירות , תחת העצים . חאבוב –

חאבוב-

כן . אני כאן

בגוהי-

אל תתעסק עכשיו בשום דבר , רק תקשיב – תוציאו את הבדים הכי יפים שיש לנו –
קטיפה , משי , דמשק , תחרה – תפרשו על הספות ותשמור שאף אחד מאלה לא
גונב כלום . איפה הכריות ? מי ראה את הכריות ? תמצא את הכריות , תפזר על
הספות – אחרי שכיסית בבד .

*מספר רקדניות חשופות למחצה עושות חזרה על תרגיל אקרובטי . בגוהי מיירט את
המנהיגה שלהן .*

בגוהי-

את , בואי רגע אלי – תגמרו את החזרה ולכו להתלבש . הכהן הגדול בא לחתונה אני
לא רוצה שתנפנפו לו עכוזים ושדיים מול הפרצוף . חאבוב , לך תברר איפה החתן
מתחבא אני לא רואה אותו מהבוקר .

חאבוב הולך לחפש נכנס הביתה , פותח דלתות .

פנים . יום . טרקלין בית אנטיפטר

בטרקלין יושבים קוסמלך אבי הכלה , איש ממורמר , עם אנטיפטר ודנים בתנאי הנישואין . גם הורדוס ופצאל בחדר .

קוסמלך-

אז אני מבטל את החתונה .

אנטיפטר –

מה תרוויח , קוסמלך ? תפסיד גם מה שכבר הוצאת עד עכשיו וגם את מתנות החתונה .

קוסמלך-

אבל אתם לא נותנים כלום. אני משלם את החתונה , אני נותן אחוזה ענקית בעמק האלה – גפנים , זיתים , כבשים . מה אתם נותנים ?

אנטיפטר –

את החתן .

קוסמלך-

בלי לפגוע – זה לא מספיק

אנטיפטר –

זה יותר ממספיק . החתן הזה לא צריך ללמוד מקצוע ולא צריך לבנות בית – החתן הזה - אני התכוונתי להודיע על זה בחתונה אבל לך אני אגיד עכשיו - מתמנה היום למושל ירושלים

הורדוס מסתובב מופתע . פצאל כנראה ידע על המינוי

אנטיפטר –

הבת שלך תתחיל את החיים בשלב מאד גבוה בסולם . הנה , גם הורדוס מופתע .

הורדוס –

ופצאל ?

אנטיפטר –

פצאל יהיה מושל הגליל .

הורדוס –

אני רציתי להיות בגליל .

אנטיפטר –

לא , לא . אתה מתחתן היום . שב קצת עם אשתך ותעשה לנו נכדים ., ירושלים עיר מסובכת תהיה לידי תעזור לי ואני אעזור לך . אולי בעוד שנה שנתיים .

הורדוס לא מאושר . בגוהי נכנס .

בגוהי-
אתה כאן . טבלת כבר , התרחצת ? לך להתלבש

הורדוס –
אמא חדשה נולדה לי וגם לה אין ביצים

בגוהי-
התהלוכה יוצאת עוד מעט לבית הכלה . לא תהיה מוכן – נצא בלעדיך

הורדוס –
תהלוכה בלי חתן ?

בגוהי-
נמצא מי שיחליף אותך . גם בתהלוכה גם במיטת הכלולות

הורדוס –
בטח לא אתה

בגוהי-
כשאלוהים רוצה - אפילו מטאטא יורה .

מוציא אותו מהחדר

קוסמלך-
אני מאד אשמח אם החתונה הזאת לא תכלול בדיחות של סריסים . גם כך קשה לי לתת את הבת בחינם .

חוץ . יום . חצר בית אנטיפטר .

הורדוס פנה להתלבש , אנטיפטר משיג את בגוהי בחצר –

אנטיפטר-
בגוהי , איפה אשתי . איפה קיפרוס ?

בגוהי-
לא יודע לא ראיתי לא שמעתי

אנטיפטר-
איפה אשתי , לפני שאני מקרקף אותך

בגוהי-

אצל הכלה , ענייני נשים . אבל זה סוד .

אנטיפטר-

בגוהי , כשהכהן הגדול מגיע אני לא רוצה לשמוע פה שירים באדומית ולא יללות בערבית . אתה מבין מה אני אומר לך ?

בגוהי-

לא תשמע . רק תהלים . שיר השירים . רק עברית .

אנטיפטר-

ואם אני תופס פה היום כהן אדומי אחד או ראש חמור על מישהו - אני מסרס אותו . סליחה .

בגוהי-

זה הכל ?

אנטיפטר-

ואם אני מוצא פה פסל של קוס או מישהו מהאלים הישנים אני מנפץ אותו לרסיסים ולא מעניין אותי אם הוא ירושה מסבתא של קיפרוס מפטרה . הבנת ?

בגוהי-

הבנתי . אם לא תחפש - לא תמצא . לך להתלבש גם אתה .

אנטיפטר ממשיך בדרכו . בגוהי מוודא שהוא הלך ואז שולף מבין הצמחים מספר צלמיות חבויות בעלות שלוש קרניים שהוא מסתיר בבגדו . פתאום הוא עוצר , מרחרח -

בגוהי-

חאבוב , מה הריח הזה , אתה מזהה מה הריח הזה ?

חאבוב -

מטגנים משהו ?

בגוהי-

בוא איתי . אני הורג את היווני המטומטם הזה

פנים . יום . מטבח . בית אנטיפטר

בגוהי פורץ אל המטבח חולף על פני השפחות ונערי המטבח שעסוקים בקיצוץ ירקות , מריטת עופות ולישת בצק . הוא מגיע אל הכיריים הבוערים שם עומד אדוניס , טבח יוני משופם ומטיל חתיכות שומן אל מחבת גדולה רוחשת על האש

בגוהי-

מה זה מה אתה מטגן , מה שמת שם

– אדוניס

שומן

בגוהי-

איזה שומן ? חזיר?

– אדוניס

מה ?

בגוהי-

אמרת לך לא להשתמש בשומן חזיר

– אדוניס

אז אתה לא מבין באוכל . זה הרבה יותר טעים . מי לא אוכל שומן חזיר ?

בגוהי-

יהודים , מטומטם, יהודים לא אוכלים חזיר .

– אדוניס

אז הם ברברים . צריך לחנך אותם

בגוהי הרים את המחבת מהאש והפך את תכולתה על רגליו של הטבח . עכשיו הוא חובט בו החוצה

בגוהי-

תסתלק מכאן . תארוז את הדברים שלך ותסתלק מכאן . (לחאבוב) גש איתו

– אדוניס

מה עם הכסף שלי

בגוהי-

(מעיף אחריו את המחבת) עוף . (אל העובדים) אני מזהיר אתכם . אם מישהו יעז לבשל בשר בחלב או להכניס הנה חזיר – אני במו ידי צולה אותו . (לטבחית העומדת סמוך לו ומחייכת) את יהודייה - לא ראית מה הוא מטגן שם ?

טבחית-

סליחה ? אתה הבאת את היווני השחצן הזה מאשקלון עם השרצים שלו והחזיר שלו כי אתה חושב שאני לא טובה מספיק – עכשיו תאכל מה שבישלת

בגוהי-

תחזרו לעבודה ! האורחים באים . למה אני לא מריח לחם בתנור .

חאבוב חוזר

חאבוב-

בוא לשער , יש בעיה

חוץ יום . חצר הבית . בית אנטיפטר

בגוהי וחאבוב חוצים את החצר שם כבר מתארגנת התהלוכה שתצא בקרוב אל בית הכלה . יש שם אפיריון מפואר ובתוכו כורסה מקושטת פרחים ועגלה רתומה לשני פרדים מקושטים ועליה חבורת מנגנים עם חלילים , תופי מרים , מצילות , חצוצרות, שופרות ותוף גדול מאד . סביב העגלה נאספו צעירים וצעירות לבושים אביבית . הורדוס ניצב בראש החבורה מוכן לצאת לדרך . בגוהי וחאבוב מגיעים אל שער המתחם ומוצאים 3 פרשים רומאים מאובקים ומאד עצבניים ואת השומר נאנק ומפרפר אחוז בידי אחד מהם .

בגוהי-

מה קרה ?

שומר-

אתה אמרת לא להכניס זרים היום . בגלל החתונה .

אופטימוס, קצין רומאי-

יש לי אגרת דחופה מסקסטוס קיסר , נציב רומא בסוריה לאנטיפטר סטראטגוס יהודה .

בגוהי -

אני מצטער, תיכנסו בבקשה . ביתנו ביתכם . יש לנו חתונה עכשיו אתם מוזמנים לשמוח איתנו . אנחנו נדאג לסוסים . חאבוב !

הורדוס הגיע לשער .

הורדוס –

(לקצין הרומאי) תודה . אני אקח .

לוקח את האיגרת . לבגוהי

הורדוס

תביא את אבא שלי ואת פצאל . מהר .

חאבוב-

אני אקח אותם (לשומר) תקשיב טומטום , כשקצין רומי רוצה להיכנס אתה פותח לו - גם אם זה החדר של אחותך הבתולה .

פנים . יום . לשכת אנטיפטר

אנטיפטר מסכם את האיגרת .

אנטיפטר-

הכנופייה של חזקיה הגלילי . הם פושטים על כפרים ועיירות בסוריה , גונבים נשק , שודדים שיירות . הם שרפו בסיס של הלגיון ליד גאדארה . הנבטים הפסיקו את השיירות בדרך המלך . הנציב מפסיד כסף . הוא פנה לסנאט ברומא וביקש אישור לפלוש לגליל ולטפל בבעייה בעצמו .

הורדוס-

למה אנחנו מחזיקים שם מצודות וחיילים - אם הם לא עושים כלום נגד המורדים האלה ?

פצאל-

כי גם החיילים וגם השודדים באים מאותן משפחות ומאותם כפרים.

הורדוס-

אז עם השודדים הם מתחלקים בשלל ומאיתנו הם לוקחים משכורת

חאבוב נכנס .

חאבוב-

מוכנים לצאת. מחכים לחתן .

הורדוס -

חכה בחוץ ואל תפריע לנו עכשיו . הכלה לא תברח . (חאבוב יוצא)

אנטיפטר-

פצאל, תגייס גדוד של חיילים שכירים – אל תיקח יהודים - קח אדומים , שומרונים , יוונים , קח את הפלוגה של הקשתים היטורים ולך תעשה שם סדר .

פצאל

לא בטוח שגדוד יספיק . אנחנו לא יודעים עליהם כלום . כמה הם , איפה הם -

הורדוס -

אתה פוחד ?

פצאל

אני זהיר ואני לא שחצן

הורדוס

אתה פוחד . כמה איכרים עלובים ואתה פוחד .

פצאל

אל תטעה – גם ביום החתונה שלך אתה יכול לחטוף מכות

הורדוס

תן לי לעלות לגליל

פצאל

מה אמרת ?

אנטיפטר-

אני צריך אותך כאן .

הורדוס –

לא אבא , אתה צריך אותי שם

פצאל-

אתה טוען שאני לא יכול לטפל בכמה שודדים ?

הורדוס –

אני טוען שאתה חכם , אתה זהיר , אתה חושב פעמיים , אתה לא פזיז ולא שחצן - אני כן . אני משוגע כמו חזקיה . אני חושב כמוהו. תנו לי לטפל בו . תנו לי חודשיים ואז נתחלף .

פצאל-

כדי להבעיר את כל האיזור לא צריך חודשיים . מספיק רגע אחד של חמום מוח -

אנטיפטר-

צודק . אתה באמת חמום מוח

הורדוס –

לא אבא , אני צייד . אני הצייד הכי טוב שאתה מכיר . תן לי לצוד אותם . הנציב הרומאי בסוריה יהיה חייב לנו . רומא תהיה חייבת לנו . יוליוס קיסר ישמע על זה .

פצאל

הוא כבר צד את הנמר , הוא כבר תופר מעיל מהפרווה שלו .

הורדוס –

לא תצטער אני מבטיח לך

אנטיפטר –

(לפצאל) מה אתה אומר ?

הורדוס –

אתה מושל יהודה אתה צריך להחליט. לא אח שלי . פצאל – , אשתך בהריון , הילדים שלך קטנים , יש לך משפחה בירושלים -

בגוהי נכנס

בגוהי –

סליחה , הכהן הגדול מגיע עוד מעט . צריך לצאת להביא את הכלה .

הורדוס-

אז צא ותביא את הכלה אני אחכה לה כאן

בגוהי –

אבל –

הורדוס-

צא !

פנים . יום . טרקלין בית הכהן הגדול . ארמון החשמונאים .

יוחנן הורקנוס עלה עכשיו מהטבילה במקווה שבביתו. המשרת שלו מוסר לו מגבת להתעטף בה. וממתין להלביש אותו בבגדי הכהן הגדול. מלאכי, יועצו הקרוב נמצא גם הוא בחדר. הוא אריסטוקראט עשיר מאד כבן חמישים, כבד בשר, שערו שופע.

מלאכי-

זה בסך הכל אירוע פוליטי פנימי של אדומים. נישואין של שתי משפחות –

הורקנוס –

מלאכי, בדרך כלל חתונה זה בין שתי משפחות. אל תבלבל אותי

מלאכי-

אתה הכהן הגדול, כשאתה בא זו הצהרה פוליטית.

הורקנוס –

שאומרת מה? מה אני מצהיר פוליטית?

מלאכי-

שאנטיפטר הוא האיש החזק ביהודה ושאתה חייב להתייבב בשמחות שלו

הורקנוס-

מלאכי יקירי - אנטיפטר הוא האיש החזק ביהודה, שהולך אתי כבר עשרים וחמש שנה ורק בזכותו אני יושב היום על הכסא. ובחתונה של הורדוס אני לא "מתייבב" אלא בא כידיד ומכבד אותה בנוכחותי. אני מכיר את הורדוס מילדות, מלאכי

הוא סיים להתלבש.

מלאכי-

בסדר גמור. אז תפשוט את בגדי הכהן הגדול ותבוא כידיד, כאיש פרטי.

הורקנוס –

בלי משמר הכהונה?

מלאכי-

בלי משמר כהונה. אנחנו נלווה אותך. אני, פליקס, בן גדיא, דוסיתיאוס.

הורקנוס-

כל שונאי אנטיפטר. הוא הזמין אתכם בכלל?

אלכסנדרה היפה בתו בת ה-30 של הורקנוס נכנסה עכשיו

אלכסנדרה

הילדים שלי כאן ?

הורקנוס –

אלכסנדרה את לא באה לחתונה ?

אלכסנדרה –

ודאי שאני באה , אבא , איך אני יכולה להחמיץ אירוע כזה

הורקנוס –

וכך התלבשת ? זו חתונה מפוארת כל ירושלים תהיה שם .

אלכסנדרה –

זו חתונה אדומית ערבית נבטית , האמא של החתן גדלה באוהל במדבר ולקרובים של הכלה יש ריח של שתן גמלים ועשן מדורות . גם אם אלבש את כתונת הלילה של המשרתת שלי – עדיין אראה יותר טוב מכולן . אבא , תן לנערות להתעסק בלבוש שלי . לא אבייש אותך . איפה הילדים שלי ? מרים !!

יוצאת

מלאכי-

זו הגישה הנכונה , אדוני .

חוץ . יום . הרחוב לפני פתח בית הוריה של דוריס בירושלים

התהלוכה מתקרבת אל השער בשירה ונגינה . המלווים שרים פסוקים משיר השירים , המחוללות רוקדות , דוריס בלבוש כלה בשיער פזור ועטרה לראשה יוצאת אל פתח הבית מלווה בעוזה , אמא שלה וקיפרוס אם הורדוס , שלומית הקטנה אחותו של הורדוס והנשים שהיו קודם בטקס . הן מחייכות ונרגשות . דוריס קצת מטושטשת וחולמנית

בנות –

ישקני מנשיקות פיהו,
כי-טובים דדיך מין

בנים-

הנה יפה רעיתי,
הנה יפה עיניך יונים

בנות –

הנה יפה דודי אף נעים,
אף-ערשנו רעננה .

בנים-

כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים,
כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת

בנות –

כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר,
כֵּן דֹדֵי בֵּין הַבָּנִים

עוזה –

לפחות השירים שלהם יפים .

דוריס-

איפה החתן שלי .

חאבוב נצמד אל קיפרוס לוחש לה משהו . היא לוחשת באזנה של עוזה .

דוריס-

איפה החתן שלי . למה הוא לא בא לקחת אותי .

– קיפרוס

מחכה לך בבית . יקבל אותך בבית . יכניס אותך הביתה כמו מלך שמקבל מלכה .
(לשלומית) שלומית רוצי לפנינו תמצאי אותו . ותגידי לו –

– שלומית

אני יודעת מה להגיד לו (טסה משם)

ארבעה בחורים מתקרבים ומציבים אפיריון ובתוכו כורסה מקושטת בהדסים

עוזה –

דוריס בואי , עלי .

דוריס מסרבת . דמעות בעיניה . עוזה נצמדת אליה , צובטת אותה בחשאי

עוזה –

תעלי ותשבי או שאחותך תתחתן איתו .

דוריס מתישבת על הכורסה . הבחורים מניפים את האפיריון על כתפיהם , המנגנים
מכים בתוף גדול ובחלילים ובשופרות והתהלוכה יוצאת אל ביתו של הורדוס . ילדים
ונערים רצים אחרי התהלוכה והצעירים על העגלות זורקים אליהם אגוזים ושקדים .
בחור עם חבית יין על כתפו צועד לפני התהלוכה וצועק –

בחור-

לכלה יש פקק ולחבית יש פקק , כשתיפתח החבית - גם הכלה תיפתח .

פנים . יום . הקולומבריום . בית אנטיפטר

זהו חדר תת קרקעי גדול . בקירות החדר עשרות גומחות ובהן יונים . במרכז החדר שולחן אבן . סואימוס , כבן 30 , גבר בהיר שיער ונאה הוא מפקד פלוגת הפרשים היטורית והוא מתדרך את הורדוס המקשיב לו בריכוז רב

סואימוס-

זו הכינרת , ממזרח הרי הגולן , ממערב צוקי הארבל . כאן למעלה הר החרמון . חזקיה תוקף את היישובים הסוריים באיזור הזה , ואת השיירות הנבטיות על דרך המלך שעוברת כאן .

הורדוס-

מה הם רוצים ?

סואימוס-

הם רוצים את אנטיגונוס ולא רוצים לשלם מיסים . אלה חקלאים שאיבדו את האדמה שלהם , שחייבים הרבה כסף . גובי המס רודפים אותם – אז הם יצאו להרים . למערות . קשה להגיע אליהם .

הורדוס-

כמה הם

סואימוס-

כמה עשרות . אבל יש להם הרבה תומכים . אנשים מוכנים להסתכן עבורם ולהסתיר אותם .

הורדוס-

למה

סואימוס-

הם עוזרים לאנשים . מחלקים את השלל למי שאין לו .

הורדוס-

גם למפקדים שלנו .

סואימוס-

כנראה .

הורדוס

אתה משם ? נולדת באזור הזה ?

סואימוס

כאן , ביטוריה מצפון לחרמון . אני יטורי , אני ופלוגת הקשתים שלי . (מחייך) אני בא ממשפחה עתיקה מאד של שודדים יטורים . רק לאחרונה עברנו לצד השני ונהיינו חיילים .

הורדוס-

למה לא פעלתם נגדם עד היום .

סואימוס-

אני חייל . אף אחד לא נתן לי פקודה .

חוץ . יום . חצר בית אנטיפטר

התהלכה הגיעה אל חצר בית אנטיפטר בשירה וריקודים . החצר מלאה מוזמנים .
משרתים טובים עם מגשי תקרובת . בקצה החצר – חופה מעוטרת ובתוכה שני
כסאות מקושטים . דוריס מביטה סביב מחפשת את החתן ולא מוצאת . היא דומעת .
האמהות נבוכות .

נושאי האפריון מורידים אותו ליד החופה . אנטיפטר , ואחי הורדוס - פצאל יוסף
ופרוראס ניגשים אל קיפרוס . קוסמלך אבי הכלה ניגש אל עוזה אשתו

קיפרוס –

איפה הוא

אנטיפטר –

הוא מייד יגיע . יש איזה עניין דחוף

פנים . יום . קולומבריום .

נכנס קוסטובר . הוא גוף נמרץ וכסוף צדעים , אציל ממוצא אדומי ואיש צבא מנוסה
מבוגר מהורדוס בעשר שנים ולכן מתקשה לקבל את מרותו . לשולחן יושב סופר עם
פאפירוס וכלי כתיבה

קוסטובר –

הכלה שלך מחפשת אותך וגרוע מזה - אמא שלך מחפשת אותך . אנשים מרגישים
שמשהו חסר בחתונה הזאת .

הורדוס-

(לסואימוס) זה קוסטובר . הוא יהיה הסגן שלי בגליל למרות שאני הרבה יותר צעיר
ממנו . אם הוא ינסה לתת לך פקודות מאחורי הגב שלי – תתעלם .

קוסטובר –

מי הגבר ? דווקא בחתונה שלך מצאת מאהב ?

הורדוס-

סואימוס . הוא מפקד הקשתים היטורים . הוא יעלה איתנו צפונה .

קוסטובר –

אתה יטורי ?

סואימוס-

יהודי ממוצא יטורי . דור שלישי

קוסטובר –

(מחייך) כן. גם אני והורדוס יהודים דור שלישי ממוצא אדומי . גם אצלנו הכריחו את הסבא להתגייר .

הורדוס-

אצלך הכריחו . הסבא שלי מאד רצה להתגייר

קוסטובר –

(ציני) מאד. ודאי . מי לא רוצה לעשות ברית מילה בגיל ארבעים ...

הורדוס-

(לסופר) קרא מה כתבת

הסופר-

"השלום לחלקיה , מושל הגליל . להודיעך בזה כי בתום שבעת ימי המשתה של נישואי , אתחיל לאמן ולצייד גדוד לוחמים שאותם אגייס מתוך ערי יהודה . בעוד חודשיים נעלה צפונה למצודת ציפורי ואכנס לתפקידי כמושל הגליל . בברכה , הורדוס בן אנטיפטר ."

הורדוס-

אתה משוחרר . תשאיר את זה כאן .

הורדוס חותם, נושף על הנייר ואז גולל אותו ומכניס לשפופרת עור . הוא ניגש אל אחת הגומחות מוציא יונה וקושר לרגלה את שפופרת העור הקטנה .

קוסטובר

בעוד חודשיים ? הייתי בטוח שאנחנו ממהרים

סואימוס

(מחייך) מאד ממהרים . הוא רוצה להגיע לפני היונה .

שלומית הקטנה נכנסת בריצה

שלומית-

ידעתי שאתה כאן ! אמא אמרה שאם אתה לא בא עכשיו . מייד . ברגע זה –

הורדוס מניף אותה באוויר ומטיל אותה על שכמו .

פנים . יום . חצר בית אנטיפטר .

תרועת חצוצרות ושופרות כשנכנסת פמליית הכהן הגדול – יוחנן הורקנוס , מלאכי , פליקס , בן גדיא , דוסיתיאוס , אלכסנדרה ושני ילדיה מרים (8) ואריסטובולוס (6) , ומספר מאבטחים . אלכסנדרה לבושה גלימה פשוטה .

בגוהי

הכהן הגדול יוחנן הורקנוס ובתו הנסיכה אלכסנדרה !

קיפרוס-

התלבשה כאילו יצאו לשוק .

עוזה-

לזלזל בנו

קיפרוס-

בנו זלזלו ? זלזלו בעצמם . התלבשה כמו רועת עיזים .

אלכסנדרה פשטה עכשיו את גלימתה העליונה והתגלתה בשמלה שמעוררת השתאות כללית . היא מתקרבת אליהם בחיוך , הגלימה בידה פונה אל קיפרוס אם החתן –

אלכסנדרה-

קיפרוס , תוכלי לדאוג בבקשה לשים את זה איפשהו .

קיפרוס באה במבוכה . בגוהי צץ פתאום

בגוהי –

אני אקח .

אלכסנדרה –

זו הכלה ? השמנמנת ?

עוזה –

דוריס , הבת שלי .

אלכסנדרה מחייכת אליה במתיקות .

אלכסנדרה –

החתן עוד לא הגיע או שהוא כבר הלך ? הוא יודע שזה היום ?

הפמליה מתישבת במושבי הכבוד אחרי לחיצות ידיים ברכות ואיחולים מקובלים .

עוזה –

(לקיפרוס) אם הוא לא בא עכשיו אנחנו קמים והולכים . אתם לא תעשו מאיתנו צחוק .

קיפרוס-

שבי בשקט

פנים . יום . קולומבריום.

הורדוס ושלומית . הורדוס נותן לה את היונה

הורדוס –

תחזיקי אותה בשתי הידים . היונה הזאת נולדה במצודה בציפורי , בצפון . אם תשחררי אותה – לאן היא תעוף ?

שלומית-

הביתה . לציפורי .

הורדוס-

נכון. אלה נולדו בארבל , אלה באשקלון . אני לוקח אתי חמישים יונים שנולדו כאן בירושלים . אני רוצה שתבדקי כל ערב אם שלחתי יונה . הן יגיעו הנה . פה יהיה כתוב למי זה - לאמא לאבא או לפצאל . ויהיו דברים שאכתוב רק לך . איך הכלה שלי ?

שלומית

מטושטשת . אמא לא כל כך אוהבת אותה

הורדוס

אני שואל אותך לא את אמא

שלומית

היא גדולה ממני רק בכמה שנים ואני הרבה יותר טובה לך . (מחייך)אני רוצה לבוא אתך.

הורדוס-

שלומית , את כבר לא תינוקת שנדבקת לאחיה הגדול . עכשיו את מפקדת היונים האלה והחיים של כולנו בידיים שלך . את מבינה מה אני אומר ?

שלומית-

כן

הורדוס-

ואת תעשי מה שצריך

שלומית-

כן

הורדוס –

תעיפי .

היונה ממריאה וחוזרת מייד . הורדוס מתעצבן , מוריד ממנה את נרתיק העור , מולק לה את הראש ומשליך אותה על הרצפה . שלומית פוערת עיניים .

היא לא שווה יותר . שכחה מאיפה היא באה .

ניגש לקחת אחרת .

רגע . את יודעת לכתוב , לקרוא ?

שלומית –

לא . אני אלמד .

פנים . יום . חצר בית אנטיפטר .

אנטיפטר מסתודד עם יוחנן הורקנוס שמנסה להבין מי 3 הרומאים שחוגגים איתם .

אנטיפטר-

שליחים של סקסטוס. האנשים של אנטיגונוס משתוללים בצפון והוא מאיים לפלוש .

הורקנוס-

ועכשיו אתה מספר לי ? צריך לעצור את זה .

אנטיפטר-

מיניתי את הורדוס למושל הגליל . הוא יצא לשם .

הורקנוס-

הורדוס ?

הורדוס מגיע עכשיו עם שלומית . החצר כולה נדרכת לקראתו . הוא נראה מצויין בבגדי כלולותיו . המוסיקה שנחלשה קודם מתגברת עכשיו, המקהלה שרה בהתעוררות כשהוא קרב אל דוריס ההמומה כורע ברך לפניו ונושק לידה ואז קם מתיישב לידה ולוחש לה משהו באוזן . היא זורחת סמוקה . היא כבר מאוהבת . הוא שולף טבעת , מראה לכולם ועונד לאצבעה .

אלכסנדרה –

ברוך השם . החתן הגיע .

הורדוס ניגש אל אביו ואל הורקנוס .

– הורקנוס –

תיקח את אשתך הצעירה לגליל ?

– הורדוס –

יקח חודשיים עד שנעלה . צריך לגייס גדוד , לאמן אותו –

– מלאכי –

אתה תפקד עליהם ?

– הורדוס –

כן. למה זה מטריד אותך , מלאכי

– מלאכי –

כי במלחמה האחרונה התחבאת באשקלון 300 מיל מהחזית בזמן שהקשישים היושבים כאן פרצו את חומות אלכסנדריה . אני לא בטוח שהמצב בגליל דורש אפסנאי דווקא .

– הורדוס –

מלאכי , איך אני יכול להפיג את החששות שלך ?

– מלאכי –

אולי תבקש מאבא למנות מישהו שהיה פעם בשדה הקרב ולא יחרבן במכנסים כשמתחילים לעוף רמחים .

– הורדוס –

(מחייך) אתה מוזמן לבוא איתנו צפונה ולקנח לי את התחת בכל פעם שזה יקרה .

– אנטיפטר –

אני סומך עליו

– מלאכי –

ברור שאתה סומך עליו . איזו ברירה יש לך

– אנטיפטר –

רציתי למנות אותך אבל אתה קשיש מדי , שמן מדי , עשיר מדי ומשרת יותר מדי אדונים ובמקרה הזה הנאמנות מאד חשובה. למה לא מוזגים פה יין , מה עם היין ?

– מלאכי –

אתם שותים יין ? ממתי אדומים שותים יין .

– אנטיפטר –

עכשיו אנחנו יהודים . רק בגלל היין התגיירנו . לחיים .

יוחנן הורקנוס קם לדבר , עושים שקט

יוחנן הורקנוס –

לפני כמאה שנה החליט המלך אנטיוכוס הרביעי, שעבר זמנו של העם היהודי וציווה עלינו לשכוח את חוקי אבותינו. בית המקדש חולל, חזירים טמאים הוקרבו על המזבח, ברית המילה נאסרה. רבים מאיתנו נכנעו והורידו ראש – אבל איש אחד, כהן מבית חשמונאי, סב סבי מתתיהו חשב אחרת. הוא וחמשת בניו מרדו וגרשו את האויב. העם היהודי לא נעלם אז. להיפך – רבים הצטרפו אלינו וחולקים איתנו את גורלנו – אחינו האדומים מהדרום ואחינו היטורים בצפון.

קוסטובר קורץ לסואימוס. הורדוס ניצב מעל דוריס, ידיו על כתפיה. היא אוחזת בידיה, מתרפקת. שלומית מציקה למרים הקטנה.

שלומית-

רוצה לראות את היונים של אח שלי?

מרים

אסור לי לשחק איתך.

שלומית –

כי את פוחדת?

מרים-

כי את אדומית ואת לא ממשפחת המלוכה

יוחנן הורקנוס -

הורדוס בן אנטיפטר - סבא שלך אנטיפס היה חברו ויועצו הטוב של אבי אלכסנדר ינאי מלך יהודה. אביך אנטיפטר, חברי ויועצי הטוב, הוא משרתה הנאמן של הארץ הזאת. אתה מתמנה היום למשרת מושל הגליל ותקדיש את חייך לארץ יהודה. הלוואי ונשבע ממך נחת. אני רוצה לברך אותך בברכה היהודית העתיקה לחתן ביום כלולותיו - יתן יהוה את-האשה הבאה אל-ביתך, כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את-בית ישראל, ועשה-חיל וקרא-שם מן-הזרע, אשר יתן יהוה לך, מן-הנערה, הזאת. ברוך אתה לאדוני!

מחיאות כפים. עוזה מוחה דמעה. המוסיקה מתחדשת ואיתה הגשת האוכל – מגשי ענק יוצאים מהמטבח עמוסים מאפים, עופות צלויים, טלאים ממולאים, קערות תבשילים וירקות טריים. משרתים מוזגים יין מקנקני זכוכית. הורדוס ניגש אל קיפרוס אמו ולוחש לה משהו. היא מביטה בו מופתעת

קיפרוס-

עכשיו? מגישים את האוכל עכשיו.

הוא מתעקש. קיפרוס רומזת לעוזה על דוריס וזורקת פקודות לנשים. מתחילה תכונה בחצר. הנשים מקיפות את דוריס המבוהלת ושתי האמהות - קיפרוס ועוזה - מתייצבות משני צידיה. המוסיקה משתנה – נעשית איטית יותר ומלאה מתח.

המנגנים-

כתפוח בעצי היער

כן דודי בין הבנים
כשושנה בין החוחים
כן רעייתי בין הבנות .

אנטיפטר וקוסמלך אבי הכלה מתייצבים משני צידיו של הורדוס קצר הרוח ואיתם
חבריו ואחיו .
המלווים יקחו עכשיו את הזוג אל מיטת הכלולות וימתינו בחוץ כשהמעשה ייעשה .
ראשונה תלך הכלה ומלוותיה . החתן יעמוד בינתיים ויספוג עלבונות .

אנטיפטר –

אני מקווה שאמא שלך לא הכניסה לך חמור לפעם הראשונה שאתה –

הורדוס-

אבא די

אנטיפטר –

סבתא שלך הכניסה לנו חמור לחדר הכלולות , מנהג ישן של אדומים . קוסמלך, גם
אצלך היה חמור?

קוסמלך-

אותו חמור

הורדוס-

אבא תקשיב – גם כך אני כבר לא כאן . אני בגליל . יש לי שודדים בראש , מערות ,
מורדים , חזקיה - עכשיו הכנסת גם חמור אדומי שיתרוצץ לי בפנים . תודה רבה לך .
איך גבר יצליח לשכב עם אשה כשהוא חושב במיטה על אבא ואמא שלו ?

קוסמלך –

בגלל זה החמור ..

החבורה המלווה את הורדוס עצרה . המלווים עוקצים אותו

מלווה

הוא נורא חיוור , תנו לו משהו לאכול

מלווה

המסכן חיכה עשרים וחמש שנה לרגע הזה

הורדוס-

שטויות , את אחותך דפקתי כבר לפני עשר שנים . גם אותך .

פצאל-

הורדוס , כשהיא מתפשטת – אתה לא חייב לעצום עיניים .

אלכסנדרה חולפת עכשיו על פני הגברים כדי להצטרף לנשים . היא לוחשת להורדוס

אלכסנדרה

זה מה שמצאו לך – כלה אדומית ? שום יהודיה לא הסכימה להתחתן איתך ?

הורדוס

יהודיות זה לשעשועים - לא לחתונה .

אלכסנדרה –

רק תזכור שעם נשים זה מקדימה ..

הורדוס -

כבר הסברת לי . הרבה פעמים .

מלווה

גם לא לצריך לשלם בסוף . אתה יכול להיכנס בלי ארנק .

מלווה

היא גם לא תעשה מהההה , כמו שאתה רגיל

מלווה

קדימה, לך לעבוד

הם מלווים את הורדוס לפתח החדר . קיפרוס ועוזה עומדות שם . קיפרוס מחבקת את הורדוס .

קיפרוס-

אל תפחד

הורדוס-

ממה ? (מחייך) אני יותר חזק ממנה .

קיפרוס

ואם לא כל כך מצליח לך בהתחלה – אין דבר . תדברו קצת , תלטף אותה –

הורדוס

אם יהיו בעיות אני אקרא לך

קיפרוס

זו לא בושה – גם אבא שלך מאד התרגש בהתחלה

עוזה

גם קוסמלך

מסתבר שהיא הקשיבה לשיחה . היא מחייכת אל הורדוס

קיפרוס-

אל תחשוב על זה . תיכנס ברגל ימין .

פנים . יום . חדר כלולות .

הורדוס נכנס פנימה . החדר אפלולי , נרות דולקים , מיטה גדולה וגבוהה באמצע החדר עם כילה מעליה . שירה נגינה וצחוקים נשמעים מבחוץ . עיניו מתרגלות לחשיכה . הוא מבחין בדוריס על המיטה היא לבושה כתונת שקופה . הוא נושם את ריח האפרסמון .

הורדוס-

ריח נפלא . בת כמה את ?

דוריס-

ארבע עשרה , אדוני

הוא יושב לידה ומלטף אותה . מוזג יין לגביע ומגיש לה

הורדוס-

שתי

היא שותה בהיסוס

הורדוס-

אל תפחדי

דוריס-

זה יכאב .

הורדוס-

כן . בהתחלה .

הוא מלטף את לחיה ואז מתפשט ועולה למיטה הגבוהה . נשכב לצידה מלטף ומרגיע אותה . דוריס עוצמת עיניים ונענית לו בהיסוס . הוא נושק לה . בצללים ליד הקיר , מתנועעת לאיטה דמות שעל ראשה מסכת החמור מזהב עם עיני האודם . התנועה על המיטה מתגברת ואז בתנועה חדה הורדוס הופך את הנערה וחוזר אליה מאחור , היא צורחת מכאב והחמור נוער . הורדוס נע בתוכה ואז מתפרק ומתגלגל הצידה . הוא קם מהמיטה וניגש אל הדמות , תולש ממנו את המסכה . מתגלה רקדן מבוגר ומפוחד .

הרקדן

אמא שלך ביקשה .. זה מנהג אבותינו באדום . אני לא רציתי –

הורדוס מסובב אותו ובוועט אותו החוצה . הוא מתלבש ודוריס בוכה .

הורדוס-

דוריס . דוריס .

דוריס

זה נגמר ?

הורדוס

(מחייך) כן .. זה כואב רק פעם אחת

דוריס-

אתה הולך ?

הורדוס-

אני יוצא לצפון

דוריס-

הלילה ?

הורדוס-

עכשיו . אבל זה סוד . אסור לך לספר , גם לא לאמא .

דוריס-

אני נשארת עם אמא ?

הורדוס-

עם אמא שלי בבית שלנו . את תבואי אלי אחר כך .. אל תבכי , דוריס - את אשתי עכשיו . לתמיד .

הוא נושק לה על ריסי עיניה הדומעות . היא נושאת אליו מבט וחיוך מתחיל להפציע

חוץ . ערב . חצר בית אנטיפטרוס

הורדוס פותח את הדלת . האמהות ממהרות פנימה לבדוק את הסדין . השושבינים שלו נוערים עכשיו בקולי קולות , נקרעים מצחוק . הורדוס יוצא מצטרף אל סואימוס וקוסטובר שמחכים בצד .

קוסטובר

השארת משהו מהילדה ?

הורדוס

בואו נצא

סואימוס

אנחנו מוכנים

קוסטובר –

הגדוד יצא בבוקר ויצטרף אלינו בעוד ארבעה ימים .

חוץ . לילה . בקעת הירדן

פלוגת היטורים עם הורדוס קוסטובר וסואימוס בראשה דוהרת לאורך הירדן בדרכה צפונה . היונה עפה בשמים

חוץ . יום . המצודה בציפורי .

בוקר . חייל מבוגר מפזר גרעינים ומוזג מים בכלובי היונים בשובך גדול בחצר המצודה . היונה ששלח הורדוס מירושלים , נוחתת עכשיו והומה . הוא מפזר לפניו מספר גרעינים ואז מתיר מרגלה את נרתיק העור שבתוכו הפתק .

פנים . יום . לשכת המפקד במצודת ציפורי

חלקיה , מפקד הגליל , מעיין בפתק שכתב הורדוס . הוא המום . הוא מרים עיניים זועמות אל יעקב , הקצין שהביא לו את הנרתיק .

חלקיה -

בני זונות ... הוא ישלם על זה

חוץ . יום . הגליל התחתון

יעקב, קצין מהמצודה בציפורי , דוהר בנתיק בין הצוקים . שני שומרים חמושים צופים עליו מלמעלה . כשהוא מגיע לעיקול הם עוצרים אותו .

שומר

לאן

יעקב

אל חזקיה . מכתב מחלקיה מפקד מצודה בציפורי

שומר

יש לך נשק ?

יעקב מוסר להם פגיון קצר . הם מחפשים על גופו נשק נוסף .

פנים . יום . מערה גדולה בגליל התחתון .

זוהי מערה גדולה ומרווחת , חלק ממכלול מערות וכרגע שוהים בה אנשיו של חזקיה חלקם מטפלים בנשק , ממיינים מטבעות ומחלקים לשקיות , חלקם עורך את השולחן

לארוחה – קערות חרס, ככרות לחם, ירקות, חריצי גבינה. הנשים מטליאות בגדים, מטפלות בתינוקות. יהודה, בנו של חזקיה משחק עם הכלב. חזקיה מעיין בפתק שנכתב בירושלים בליל החתונה – סביבו אנשיו – ביניהם יונתן, אוריה שמעון ויאיר. יעקב עומד מולם.

יונתן -

מתי זה הגיע?

יעקב -

יונה הגיעה לפנות בוקר מירושלים.

חזקיה -

מה יודעים עליו?

יעקב -

ילד. הבן של אנטיפטר מושל יהודה. חלקיה אומר שהוא לא מכיר את הגליל ולא החזיק חרב ביד.

חזקיה -

(מוטרד) ומינו אותו למושל הגליל? חלקיה לא משתולל?

יעקב -

מה הוא יכול להגיד. הדיחו אותו.

יונתן -

מתי הוא מגיע הנה ההורדוס הזה.

חזקיה -

הוא קודם מתחתן, אח"כ חוגג שבעת ימי משתה, אחר כך הוא יגייס חיילים, אח"כ יאמן אותם, ואז יבוא לתפוס אותנו.

יונתן-

הוא לא כותב איך קוראים לכלה, להורים, מה אכלו בחתונה?

חזקיה -

לא הגיוני שאנטיפטר ימנה טיפוש למושל הגליל. הכלב האדומי ערמומי הרבה יותר מזה.

הכלב נובח. הם צוחקים.

יהודה, צא עם הכלב החוצה, תן לו משהו לאכול תן לו מים – הוא באחריותך עכשיו.

יהודה

הן עוד לא חזרו מהמעיין

יאיר

חכה רגע – זה לא הטיפש מהשיירה של הורקנוס, שניסה לתקוף אותנו לבד בירמוך?
אולי ניתן לילד לטפל בו. יהודה, רוצה להרוג את המושל החדש של הגליל?

יהודה-

היום?

יאיר

היום אתה עסוק? אז לא היום. יש לך לפחות חודשיים להתכונן.

חזקיה –

(ליעקב) טוב. תודה. (נותן לו שקיות מטבעות) זה לך וזה לחלקיה. חכה, קח קצת מור לאשתך.

יעקב יוצא

יונתן-

אתה מודאג?

חזקיה –

אני לא מזלזל בו. הוא מגיע עם גדוד לחסל אותנו ואי אפשר לשחד אותו בכמה מטבעות. גם אנחנו נצטרך לגייס לוחמים. בחודש הקרוב נצא לפשיטות לילה לילה, נעשה כמה שיותר נזק, נאסוף מה שיותר שלל. בעוד חודש נתקרב למצודה בציפורי ונחכה לו. נעשה להם קבלת פנים לפי המסורת.

חוץ. יום. ליד המערה בגליל התחתון

קבוצת נשים חוזרת מהמעין עם חמורים עמוסים נאדות מים וחבילות תבן.
קול כלב נובח. זה הכלב של יהודה הנובח בכעס על קבוצת שיחים.
יהודה מתקרב אליו. מישהו מושך אותו אל בין השיחים.
המערה יוצא עכשיו אוריה מאנשי חזקיה. הוא נושא יתד וניגש לעשות את צרכיו.
הורדוס מסמן לחכות. כשהאיש כורע מוצמדת סכין לצוארו ופיו נחסם. הוא נגרר אל בין השיחים

הורדוס –

כמה אנשים במערה?

אוריה-

מאות.

הורדוס-

הילד אמר עשרות. חזקיה במערה?

אוריה-

לא.

הורדוס –
לך תדע מי משקר ומי אומר אמת . תשחט אותו .

אוריה-

לא !

הורדוס-

יש פתח נוסף למערה ?

אוריה-

כן

הורדוס מסמן לאנשיו . הם לוקחים את אוריה ומתרחקים . כשהם מתקרבים בשקט לפתח האחורי של המערה אוריה זועק פתאום –

אוריה -

מתקיפים אותנו - !!!

ונשחט מייד .

פנים . יום . מערה בגליל התחתון

חזקיה נדרך . כולם פוסקים מעיסוקם . משתרר שקט מוחלט במערה ,
חזקיה שורק לכלב וממתין .
הוא לוקח נשק ויוצא החוצה עם כמה מאנשיו . לא רואה דבר .
ואז נוחתת לרגליו נבלת הכלב השחוט . הוא מרים מבט ורואה את הורדוס עומד
בשיחים שמול הפתח .

הורדוס-

אתם צמאים ? החמורים שלכם פה עם המים . גם הנשים .

חזקיה-

(בשקט ליונתן העומד לצידו) תוציא את כולם מהפתח השני , אני אעכב אותו
(להורדוס) מה אתה רוצה ?

הורדוס-

שתצאו אחד אחד ונלך כולנו לציפורי . סליחה רגע , מה ? יש כאן ילד שרוצה לדבר
אתך .

הוא מושך קדימה את יהודה הילד , מצמיד לצוארו סכין .

יהודה-

אבא אל תיכנעו !!

חזקיה –

(להורדוס על יהודה) אתה יכול להרוג אותי .

יונתן-

(יוצא מהמערה) הם חסמו את הפתח השני . המערה מלאה עשן

חזקיה מהסס . מטח חיצים מבריח אותו ואת אנשיו .
החיילים של הורדוס מתקרבים לפתח המערה משני צידיה כדי לא להיפגע . הם
מטילים פנימה חבילות תבן ואז יורים בהן חיצים בוערים . עשן ממלא את המערה .
אנשי חזקיה מנסים לכבות את התבן הבוער ואש אוחזת בבגדיו של אחד מהם . הוא
רץ החוצה ונורה . הורדוס קורא לכיוון המערה -

הורדוס -

שמי הורדוס בן אנטיפטר, אני המושל החדש של הגליל. אני לא השופט שלכם ולא
התליין שלכם - הסגירו את עצמכם, ובואו אתי לירושלים למשפט בפני הסנהדרין.
הנשים והילדים שלכם יוכלו להישאר כאן בלי פגע .

הוא נותן סימן והנשים נושאות המים מובאות קדימה וניגשות לפתח המערה . הורדוס
משחרר את יהודה שרץ לכיוון המערה .

יהודה -

אבא , אל תצאו . אין לו הרבה חיילים .

הנשים והילדים משתעלים וחנוקים יוצאים במהירות מהמערה . אנשי הורדוס מכוונים
אותם אל החמורים נושאי המים .
עכשיו יוצאים הלוחמים , כשלושים במספר , בטור עורפי ונכבלים אחד אחד . הורדוס
נעמד בפתח המערה וקורא פנימה -

הורדוס

כל מי שאני מוצא במערה יוצא להורג מייד , הוא ואשתו וילדיו .

מספר לוחמים ביניהם חזקיה יוצאים . אחד מהם נגרר בכוח על ידי האחרים .

פנים . יום . בגליל התחתון

הורדוס מסייר במערה שמצוידת למגורי עשרות אנשים הוא מכסה בבד את פיו ואפו
בגלל העשן . על שולחנו של חזקיה הוא מוצא את הפתק ששלח מירושלים עם היונה .
הוא מחייך .

חוץ . יום . הגליל התחתון

שיירת העצורים - אנשי חזקיה כבולים שניים שניים על חמורים - מוקפת בפרשיו של
הורדוס, עושה דרכה לציפורי מתרחקת במהירות מהנשים והילדים הצועדים אחריה

חוץ . יום . מצודת ציפורי

השיירה הגיעה למצודה . חיילי המצודה נבוכים נוכח הפלישה של פרשי הורדוס ושיירת העצירים למצודה . חלקיה , מפקד המצודה מקדם את פני הורדוס בחנופה ובדיבורים בלתי פוסקים . חזקיה מנסה למשוך את תשומת לבו של חלקיה אבל הוא מתעלם ממנו .

חלקיה –

...זה המון אנשים . הפתעת אותי . חשבתי בעוד חודש חדשיים . ככה במכה אחת תפסת את כולם . נחזיק אותם כאן , הכנתי מכלאה לחיות האלה , נחזיק אותם בחצר .

הורדוס –

איפה אתה יושב . איפה הלשכה שלי ?

חלקיה –

פה , בוא אחרי . כמה זמן תישארו כאן לדעתך

הורדוס –

לא החלטתי

חלקיה-

אני אומר - כמה שפחות , יותר חכם . אנשים יתחילו להתאסף מכל הגליל לא תוכלו לצאת מהמצודה . עכשיו הם המומים , לא כולם שמעו – ברגע שהשמש שוקעת – צאו החוצה מפה לירושלים .

פנים . יום . לשכת מפקד המצודה

הורדוס –

אתה מאד חושש מהנתינים שלך .

חלקיה –

- או שתשפוט אותם פה בגליל . לא לסחוב את זה . שכולם יבינו שסוף שודד לתלייה . אלה פושעים - הם בטח יתחילו עכשיו לדבר ולשקר ולספר לך כל מיני סיפורים עלי - תן להם מכה שיזכרו אותה זה יעזור לך בהמשך . לגבי ההחלטה להחליף אותי – אמרו משהו על תפקיד אחר ?

הורדוס –

אני צריך נגר .

חלקיה

נגר ? שאני אהיה נגר ?

הורדוס –
אני רוצה לשים אותם בכלובים ולהעמיס על עגלות לירושלים. תביא לי נגר

חלקיה –

למה לא ברגל ?

הורדוס –

יקח חודש להצעיד אותם . זה חושף את המשמר לפגיעות בדרך .

חלקיה –

יש בציפורי כמה נגרים אמנים -

הורדוס –

לא אמנים . סתם נגר שמסוגל להצמיד קרש לקרש

חלקיה –

יש בחור צעיר מנצרת ... יוסף .

הורדוס –

תשלח להביא אותו . שיביא עצים ועוזר . עכשיו .

כשחלקיה יוצא הורדוס מעיין ביומן המצודה . חלקיה חוזר .

הורדוס –

כתוב כאן שאתמול הגיעה יונה עם פתק מירושלים .

חלקיה –

כן . ממך . מה שהודעת ..

הורדוס –

איפה הפתק ?

חלקיה נבוך . מנסה לחפש . הורדוס שולף את הפתק שמצא במערה .

הורדוס -

יש לך הסבר איך הוא הגיע למערה של חזקיה ?

הוא ניגש לחלון ומביט למטה . שורק לסואימוס .

הורדוס –

שלח לי שני חיילים .

חלקיה
אני יכול להסביר . זה כנראה הסגן שלי . אני אבדוק איתו

שני חיילים מתייצבים .

הורדוס
קחו אותו למטה , תכבלו אותו וצרפו אותו לעצירים .

פנים . יום . ארמון הנציב הרומי , סוריה .

סקסטוס קיסר , הנציב הרומי בסוריה עם אופטימוס גאלוס הקצין שהביא את האיגרת לאנטיפטר ביום החתונה בירושלים , סואימוס מפקד הפלוגה היטורי וזואילוס , מזכירו של סקסטוס .

סקסטוס קיסר –

הוא משקר ?

אופטימוס –

אני יצאתי מירושלים למחרת החתונה , עצרתי ללילה בסקיתופוליס והמשכתי למחרת

סואימוס-

אנחנו יצאנו באמצע החתונה , ולא עצרנו בסקיתופוליס . הרווחנו שני לילות .

אופטימוס –

ותפסתם את כולם בלי אבידות ? כמה אנשים הייתם .

סואימוס-

פלוגה .

סקסטוס קיסר –

פלוגה !? האנשים האלה הבעירו את האזור , שרפו מחנות צבא , שדדו כפרים ושיירות ואתם תפסתם אותם עם פלוגה ?

סואימוס-

הורדוס ידע שלא תאמינו . אז שלח לכם את זה

סואימוס מסיר כיסוי בד שעטף חפץ ארוך ודק .

סקסטוס קיסר –

אתה מזהה את זה ?

אופטימוס –

כן . זה הניסים של הלגיון בגאדארה

סקסטוס קיסר –

אז אתה מאמין לו ?

אופטימוס –

לא מבין את זה

סקסטוס קיסר –

(לזואילוס) תכתוב – אל הורדוס בן אנטיפטר מושל הגליל וידיד רומא , מאת סקסטוס קיסר , פרוקוראטור לפרובינקית סוריה . שמחתי לשמוע על הישגיך הנפלאים בפעולה נגד פורעי החוק . אני מעביר לך תודת הסנאט והעם הרומי על הרכוש שהחזרת אלינו , ניסי הלגיון ה 12 ויקטריקס . מעתה ראה בי ידיד וראה עצמך מוזמן בכל עת אל הבית הזה . לבקשתך אנחנו שולחים סנטוריה של מאה פרשים לאבטחת משלוח הפושעים לירושלים .

בזמן שהסופר כותב את האיגרת סקסטוס אומר לאופטימוס –

סקסטוס קיסר –

אני מודה שהבחור נראה לי פרחח חמום מוח . פה באולם הזה , מול העיניים של יוליוס קיסר הוא הבטיח לנסיך יהודי אחד שהוא יכרות לו את הראש במו ידיו . נכון זואילוס ? היית כאן .

זואילוס

גם עכשיו לא נראה שמדובר בקיקרו .

סקסטוס קיסר –

קיקרו יש מספיק . (לסואימוס) מה שמך ?

סואימוס

סואימוס

סקסטוס

כמה זמן אתם נלחמים יחד

סואימוס

היכרתי אותו לפני ארבעה ימים ביום החתונה שלו .

סקסטוס

תאמר להורדוס שאם הוא חש סכנה כלשהי מצד העצורים או התומכים שלהם – הוא רשאי לחסל אותם ככל שימצא לנכון . אנחנו נגן עליו .

פנים . לילה . קולומבריום , בית אנטיפטר ירושלים .

שלומית יושבת מחוץ לקולומבריום כשיונה נוחתת . היא מתירה את השפופרת
הקשורה לרגלה וקוראת עם השפתים . רצה החוצה .

שלומית

אבא !!!

חוץ . יום . החצר הפנימית . מצודת ציפורי .

יוסף הנגר מנצרת (25) מתולתל ותמים למראה , עובד עם עוזריו על כלובי העץ .
שלושה כלובים כבר מוכנים ושלושה מורכבים עכשיו . הורדוס וקוסטובר נכנסים לחצר

הורדוס

מתי זה יהיה מוכן ?

יוסף

מחר בבוקר . אנחנו עובדים ברציפות .

הורדוס-

(לקוסטובר) לא טוב להתעכב פה יותר מדי . ברגע שהגדוד יגיע- תצא איתם
לירושלים . או שלא נחכה לגדוד . נוציא אותם רק עם פלוגה ולא נחכה לגדוד . מה
אתה אומר ?

קוסטובר-

ואם יתקפו אותנו בדרך ? הם בטח מתארגנים לשחרר אותם .

הורדוס-

הם שוודדים . זה לא צבא מאורגן . זה לא חיילים שהתאמנו מגיל קטן בגימנסיון . זה
אספסוף איכרים לשעבר . תפסנו אותם כמו דגים ברשת

הוא מביט אל החצר החיצונית , שם מרוכזים העצירים הכבולים במכלאה עם גדר
משוננת . מזהה התקהלות ליד שער המצודה . הוא שורק . חייל מתקרב אליו

הורדוס

מה קורה שם ?

חייל

אנשים זורמים מכל האיזור . משפחות . לא חמושים . מבקשים לדבר עם המושל .

הורדוס מחליט לגשת .

קוסטובר –

הם יפגעו בך

הורדוס-

ביום שאתחיל לפחד מנשים זקנים וילדים – תקשרו אותי ותזרקו אותי על מפתן ביתה של אמא שלי .

חוץ . יום . חצר המצודה

אשתו של חזקיה ובנו יהודה ליד השער . השומרים מונעים ממנה להיכנס .

הורדוס-

תנו לה להיכנס

טליה ויהודה נכנסים . יהודה מתגנב ומצטרף לאביו הכבול בלב המכלאה .

טליה-

מה יעשו להם בירושלים

הורדוס-

ישפטו אותם

טליה-

ומה יעשו להם

הורדוס-

כנראה שיוציאו אותם להורג . זה מה שעושים עם מורדים שודדים ורוצחים .

חזקיה-

במי מורדים ? זאת ארץ יהודה בשלטון יהודי ואתה עבד אדומי לאדוניך הרומאים .

הורדוס-

ולצערך אני מושל הגליל

חזקיה-

מושל הגליל... השפחה החביבה על הנציב הרומאי בסוריה

ההתנצחות בין הורדוס לחזקיה גוררת צחוקים ולעג שמתחיל אצל העצורים ומתפשט אח"כ לנוכחים האחרים – חיילים ובני משפחה שצובאים על השער

הורדוס-

אתה כנראה הסתבכת עם הנציב בסוריה וכנראה שתוצא להורג בירושלים אתם אמנם מציגים את עצמכם כמורדים אמיצים בשלטון אבל למעשה אתם גנבים קטנים שבמקום לעבוד כמו כל אחד אחר –מעדיפים לשדוד מאלה שעובדים את האדמה .

חזקיהו-

ואיך אתה קשור לעניין ?

קוסטובר-

(לחזקיהו) שמור את השנינות שלך לבית המשפט . הורדוס , לא לכבודך להתווכח עם השודד

חזקיהו-

למטה מכבודו .. מושל הגליל , שמצמיד סכין לצוואר של ילד בן שמונה . חוטף חמורים ונשים בדרך מהמעיין . שוחט גור כלבים ויורה חיצים ממרחק כמו פחדן – במקום לעמוד כמו גבר , כמו חייל ולהילחם .

הורדוס-

ורק בגלל זה אתה עדיין חי

חזקיהו-

לא , עבד אדומי , בגלל זה אתה עדיין חי . תן חרבות לאנשים שלך , תעמיד אותם מולנו ותזכה למות כמו גבר לא כמו סריס .

הורדוס-

תתפלל לאלוהים שלא אתפתה להילחם נגדך . לפעמים הסנהדרין בירושלים נתקפת רחמים על עלובי נפש - אולי עוד תזכה לחבק את אשתך ולגדל את הילד שלך .

חזקיהו-

למה ציפיתי - שיהיה נמר ? שיהיה אריה ? שיהיה זאב ערבות ? למה יכולתי לצפות מהבן הסריס של זונה ערביה ואבא כלב אדומי -

צחוק גדול . אצל הורדוס נגמר ההומור

הורדוס-

תתירו אותו . תנו לו חרב . קחו מפה את הילד .

חזקיהו-

לא לא - שיישאר ויראה איך אבא מעניש את - איך קוראים לך ?

חזקיהו קם , מחלץ עצמות , אנשיו קמים גם הם למרות הכבלים שעליהם . חזקיהו גדול וחזק ובטוח בעצמו ואנשיו במוראל גבוה .

קוסטובר –

תן לי להילחם במקומך

הורדוס-

הוא העליב אותך ? הוא העליב אותי .

קוסטובר –

מה להגיד למשפחה שלך

הורדוס

הורדוס-

(מחייך) שהרגתי גנב קטן

הדו קרב מתחיל . חיילי המצודה , אנשי חזקיה הכבולים , בני המשפחות הצובאים על השער מגיבים לכל תנועה מוצלחת של חזקיה . הוא במרכז הזירה והורדוס זהיר בשוליים , אורב להזדמנות . הוא קל ונייד ומרוכז מאד בפניו של חזקיה מזהה מתי הוא עומד לתקוף . חזקיה תוקף ולא מפסיק לדבר אל הקהל .

חזקיה -

כמו שחשבתי – נלחם כמו ילדה

יונתן

מתחמקת

חזקיה -

עשית טעות , לא היית צריך להסכים . מצביא כמוך , מושל הגליל , לא צריך להיות תמים כל כך .

איפה למדת להילחם - אצל אבותיך הנבטים ? יש לו תכסיסים של סוחר בשמים .

שמעון

בגלל זה הוא ברח באמצע החתונה – שלא ידעו שהוא סריס

חזקיה -

מסכן , תמות בלי לשכב עם אשה

יאיר-

תהיה רגוע - אני אדפוק אותה בשבילך .

הורדוס מסתובב אל האיש שדיבר .

חזקיה

למה הוא מפנה לי את הגב ?

יאיר

שתדפוק אותו בתחת

הורדוס רואה בעיניו של הדובר מהיכן באה התקפתו של חזקיה שמסתער עכשיו . הוא פוסע הצידה וחזקיה המסתער מאבד שיווי משקל ונופל . הורדוס פונה במהירות ונועץ בו חרב . הוא שולף אותה וחותר את גרונו ואז עורף את ראשו בחמת זעם ומניף

אותו בשאגה מפחידה . קוסטובר עוצר אותו לפני שיתקוף את העצירים הכבולים .
הלם בחצר . זעקה אימה מכיוון השער .

הורדוס –

תעיפו אותם מהשער . ואת אלה קחו פנימה .

טליה ויהודה עומדים מאובנים .

חוץ . לילה . המצודה בציפורי .

אשמורת אחרונה . מדורות דולקות מחוץ למצודה ולאורן אפשר לראות את בני
המשפחות של המורדים – נשים אמהות זקנים וילדים . הם יושבים ומקוננים . מתוך
המצודה נשמעות דפיקות הפטישים של הנגר ועוזריו . חיילי המצודה דרוכים
בעמדוניהם .
הורדוס , קוסטובר וסואימוס עומדים על הגשר בקומה השניה שמעל החצר . הורדוס
מעיין באיגרת שהביא סאימוס .

סואימוס-

הוא שולח לנו 100 פרשים

קוסטובר-

זה לא יספיק . אנחנו לא יכולים לחכות יותר . זה מצור . אם זה יימשך - אנחנו לא
נצליח לצאת והתגבורת לא תצליח להיכנס . הם המומים עכשיו , צריך לצאת מייד .

הורדוס-

(לסואימוס) מה אתה אומר ?

סואימוס-

לחכות לתגבורת . כשיגיעו הפרשים , ויגיע הגדוד – נצא לדרך .

קוסטובר –

תלמי הודיע שהגדוד לא יגיע לפני השבוע הבא . אני מציע שלפנות בוקר , נעשה
הסחה , נתחיל משא ומתן , ובאותו זמן- נוציא אותם מהשער האחורי .

הורדוס-

אתה במקומם - לא היית אורב בדרך לשיירה ?

קוסטובר-

אני רואה לאן זה הולך . זה עלול להיגמר בטבח . אנחנו רוצים טבח של אזרחים ?
יהודים ?

סואימוס-

מצד שני , אם הפלוגה שלי תצא עכשיו לירושלים עם העצורים – תישארו עם חיילים
שאי אפשר לסמוך עליהם . ואז יהיה טבח . בכם .

הורדוס-

נחליט בבוקר . קוסטובר , תאסוף את הקצינים ותודיע שמחר נחלק משכורת בתוספת מענק לכבוד כניסתי לתפקיד . ככה אף אחד לא יבגוד ולא יפתח להם את השער . את החיילים היהודים תעסיקו בעבודות סרק וקחו מהם את הנשק . כל היתר – והקשתים שלך , סואימוס , בעמדות , משמרות כפולים. החשד הכי קטן , תנועה של מי מהם בכיוון הגדר – לירות מייד . אחר כך נברר . לכו לישון . יש לנו מחר יום מאד ארוך .

קוסטובר –

מה לעשות עם הראש שלו ?

הורדוס-

זה מה שמדאיג אותך עכשיו ?

קוסטובר רוטן ומתרחק .

סואימוס-

למה נלחמת בו ?

הורדוס-

לא הייתה לי ברירה . אם הייתי בורח מהקרב כל אלה היו משתינים עלי .

סואימוס מביט ושותק . הורדוס ממשיך

הוא קרא לאמי זונה ערביה ולאבי כלב אדומי וכולם צחקו . מאז שאני ילד אני מחכה להרוג אחד כזה . לילה טוב .

הורדוס נשאר לבד . קצין המשמר עולה מתייצב לפניו .

הורדוס-

כן ?

קצין-

הם מבקשים להיפרד מהעצורים לפני שמעבירים אותם לירושלים .

הורדוס-

אני מסכים . הם יוכלו לפגוש אותם .

קצין-

אדוני ..

הורדוס-

כן . דבר .

קצין-

אל תשאל מאיפה ואיך ... נודע לי שמחכה לשיירה מארב גדול על הדרך , דרומה מכאן .

הורדוס-

מה שמך ?

קצין -

יעקב .

הורדוס-

בוא איתי .

חוץ . יום . מצודת ציפורי

לפני עלות השחר . המדורות דעכו , רחש שקט של מלמולי תפילה , בכי פתאומי , אנחה קורעת לב . השער נפתח ויעקב יוצא החוצה אל המשפחות . שקט משתרר .

הקצין-

מושל הגליל יאפשר לכם להיפרד מהעצורים , תבחרו 3 מכל משפחה - אבא , אמא , אשה , אח , בן - ובואו אחרי .

רחש עובר בין הנוכחים והקרובים מתקרבים לשער .

קצין-

בואו אחרי .

הם נכנסים והשער נסגר מאחוריהם . הם מובלים פנימה אל החצר הפנימית . הכלובים נעלמו ונשארו רק שיירי עצים , יוסף הנגר אוסף את כליו . חיילים מוציאים את האנשים דרך השער האחורי של המצודה בדרך לגבעה סמוכה . כשהם מתקרבים לגבעה הם פוגשים את הורדוס ממתין להם על סוסו . הם מודים לו . הוא עונה במנוד ראש .

האנשים ממהרים במעלה הגבעה ונעצרים המומים . באור הקרנים הראשונות של השמש שעלתה עכשיו מתגלים עשרות צלבים ועליהם מוקעות גוויות העצורים וגווית חלקיה מושל הגליל המודח .

הורדוס-

בבקשה . דברו . תיפרדו מהם .

סוף פרק 1